

پس از آن قصود نموده و از جانب مدفون علما و آقان دو زیگار فرنگی داشتند که شاهنشاه اسلامیان را نهادند. خسرو کرده بودند. باز پنهان متبوع مفهوم دادند. نصیحتاً عظم شهردار علاوه بر هدایت و شاهنشاهی خداوتیه بحکمت خود را اهدی خصوصیات این معلم را مطلع کردند. شاه درخواست - بس از دیاد شان و شوکیه سفلوختند. که این اکه حامیه علم و هر فان و بروجیه بخشن. مردمیک دیده ها ابراییلیم. از درون ریاق و ریق دندان پیویشته دیده ایم - برحیم الله عدها قال آمدنا

و على الرحمه مهندمیکه بام نامی اعلیه صریحه اند من شهرباریکه برسید جذاب سعی و عموم مأمورین و اهالی. بربا حسته سه صربه سدای (خرروا باینده باد) بالند آوا گردیدند. پس از آن دو عدد بیز زیر کله لیکه استادان را جیره دسته داشتند. در شمه نجبله ای. دیغان نا کمال صهارت و هاستادی بود اخته بودند هدیم و بخلیان را ناشست. و وجهی ها ابدانه رویداد. نیزه محصول یک که از شبیه های سه گاه میباشد که چیزی همچنان شفیر حایه در دهستان دلیر شده و اطهار کمال مرجهت فرمودند. و بخلاف ملبین اندی. که ز طرف اعلام خضرت سلطان عجهه معاصی دستان آمین شده بلک مصالی هقره شیر خود شنید عاید و به اسد حسین ابرانی وعده سدالی فرمودند. و ش آور برجیع اهالی ایران از وضع شریف مدعوی در سعادت سبیه عدی شبانه را صرف و بلک دسته موریک عسکری که از جانب دولت عليه فرستاده شده بود از اول خبر ناچهار ساعت ش پواختن ملش دوین سوم مدعون را متوجه و سرور داشتند. و بن حش فرخنده نادعای دوام دولت اند آت مسکی اخوان گردند. **مخصوص قصیده تهنیت عید مولود شاهزاده** **﴿﴿﴾** از خامه یکانه دانسته تدریز آن‌ها حسین دانش

نهشانه هایی بخت ایران
که، دش غریبی دارد
نهن کار استه حق و حود جوهر
نهن کار داده عدل و داده داده

پس از آن قصود نموده و از جانب مدفون علما و آقان داش که از ادلی سهر و شاهنی خوش بیان او شیرین کلام اسب از حایی بوحشته قصیده فرانی را که ماجتمع آن ذیلاً مگارشی بیشود خواهد - پس از صوف شربت و شیرین اهالی اهل منطق خواسته و رفته. و جمیلند محترم. مانندند و هوش فرار نداد سعادت هر ساعت بفع شاکر دان دستان برازیل ناطم و نویی شانکه یکند دومین در فرش شیر حور شید و ماه و سلمه در دستان و حایل اطلس سفر که در روی او با گلابتون و ابریشم (خرروا باینده باد) بخط خوش دوخته حایل ناطی دلکش و وسی خوش وارد تالار گردیده و از دو طرف صفت سنه اعتلام گردیدند. کوکی دعوه اه در بوسط تالار آمده و پس از تعظیم محوالد این طبق با کمال فصاحب آناد شود.

وطن از واکه هر مردم آگاه مقدس و ابطای او در بطری هر هوشیار عربیز و محروم. حافظه و نگاهان و صن و حسی حقوق ملت و مایه افتخار همچنانه اعیه در داخل و خارج دولت است. اصرور روابیت ندار و نقض و فصل بی مذهبی خداوند یکاه و مدیر بسکار حمه دات اقدس و بینعت ما ابراییل هدم برصده وجوده هاده. و بیز سعادت ما طامع و سرف این روز مسعود نا عدم لیاقت و بورندگی از خوا که در مهد رس آن خسرو. نا مدر و شهربار صحب شوار که بد بد نهاش در در آوتی و طبع هر آتش در دره پروردی سبق ر آقد روده تحصیل علوم و کسب فتوی میکوشیم - سپر هر حیده تنهش ما ر دین احمد محشم در در آن مرح و مستعرق و روحیت مه رف بورویه حود فرمود - هرجید ر شکر هه ندل یا بهمه مکرمت ده فی بایان طاهریه ولی ندان و بیان نه مارست اعرص شکر و امنیار که بیوته و درین سدگان سدقه شایست پرداخته، حکم بر اور مدرگاه بزدی اتبر بر فرازته بحسب نهادی عمر و عادت و فزوی

هر که راهست کمی نور بصر خواهد دید
نور خورشید وطن در دل شب جلوه نهادست
هر طرف تجمع سور است بهرگوش طرب
شیخ و شاب عالی و دان همه در ذوق و صفات
بیزند ساز طرب دل زره شوق و شف
گوش گردون کر از بتعابی و از بساز و نواب
پادشاهها بنگر قدر خود مات خوبیش
لطام خصوص خداوید که مشمول شهادت
یک نظر حکم بزمین قطعه بقطعاً بنگر
قطعه منبت وزر خیز جو این ملک کیاس
کوه و دشتی همه دارای فلزات غیس
حاکم آمیخته با گوهر و پاسیم و طلاست
بس فزون است در او ناز و نعیم عالم
ار گلستان ارم خوانش البتہ بجای
حیف نصد حیف که از ماهنت محکمین
قسمت اهل وطن حون جگر آمو نواست
قیمت جان عزیزان شده یک قرص جوین
مشتری بیست در آهم جه مرون جه بلاست
نهادش در شکمش پوسدو صایع گردد
در رخش بجه او جان دهد از جوع رواست
رفتم از هوش ارین مصله ناگه دیدم
مجلسی طرفه در آن طرفه مقالات و بواس
هر طرف جو قدرده پیر و جوان زمزمه خوان
هریکی وا سعنی زیر زبان نکته سراست
دیدم انجمام یکی حکفت باوار بلند
مزده ای جمع که این نکته بهر درد دواست
شاه اگر امر حکم دارد راه بسازد علاوه
چاره درد ددین است هر در رحم و عطاست
یعنی از شهر شهری رو آهن بکشند
رفع قطعی شود این حرف حکم الحکماست
راه آهن جو حکم دارد شهر قلعه ملک
ملک آباد شود جان بدروی کم و کام

این مرد محترم هرچهار چکومت کردیه اهالی کمال رضایت و خوشبودی را از ایشان داشته‌اند بعضی از اهالی فارس که غیر از خود از احدهی را پسند نمی‌شوند حق ایزجدادی خویش هم - این‌والی والاجاه رئوف مهران منهای رضایت و صورت خاطر و خوشبودی را دارند - علامه‌الدوله بدر هرچکومت برای وفاه ملت و تمیر ملک شالودهای نیک بخوبی خیلی میگذرد - ولی چون باه استبداد در دستگاه دولت خیلی حکم شده و کارها به مردم و مشورت ملت ابدآ صورت نمیگیرد تا مورث بغا و دوام آن گردد - لذا بعد از تبدیل حکومت و تغییر مأموریت هر حاکم و مأموریت بجایی وی آمده تمام رسته های ایشان را پنهان ساخته (کلذ نمی‌باشد مذکور) میدارد - چنانچه در کرمان شاه و استرآباد و مازندران همه اسایه‌ای یک بخوبی که ایشان برای رفاه اهیت ملت نهاده بودند رفته رفته حکام میهمانند یا این‌جهه ایشان جنیه‌های امیت تا رفع ناقص کلیه از دستگاه دولت شود و دولت و ملت نوام دو اسبه بیدان نرق تازد - اهدامات یکنفر حاکم با داشت عامله ملت و دولت را برای همیشه قاولد نمی‌خشد امر و رور چیزی که ملت و دولت ایوان را از گرداب مهالک نجات نتواند داد - همان تشکیل مجلس مشورت ایست یعنی مقصود از دارالشوری فقط اسم نبست - که در باریان خود غرض گویند دولت دارالشوری دارد دولت اگر دارالشوری داشت امروز که آفتاب تعدن در وسطالله‌اه نرق قرار گرفته ملت و دولت ایران تا این‌جا در تاریخی بسر نمی‌بردند - و تا این‌اندازه خوار و غربون نمی‌شوند. دولت ایوان با اسم دارای همه چیز‌های - ولی پرست و عمل هیچ نهادی فرضی این‌دارالشوری ناقص دولت هم کامل تصور شود - تصریح ملک و اتحاد و همدیق ملت و دولت را دارالشوری بملک درکار است - باید در دارالشوری ملی از هر صفت و طبقه جنین نفر بمعتم و حکالت منتخب و شرکت داشته باشند از طبقه رؤسای روحا فی

محترم هر جه بواد بکند جبس حبوب راه آهن ندهد فرحتش کاوی باز دخواست لوکو موتف مکش غله و زیز چون سیل خاق آسوده شود خواه عنی خواه گداست آن زمان محترمین ماحز و درمانده شوند شه جو فرمان دهد و ره بشود برجپ زراست ای بدامدیش وزیر اکه شدت روز نام از وطن ریشه تو شاه یقین خواهد گاست بارب این ملک و هان شاه شود ارزان این جنین ملائی بشه شه بجنین ملک سرماست

مکتوب از شیراز

و فروردین سنه ۱۳۲۱

حباب مؤبدالاسلام - خدای توفیق دهاد - اگرچه جز جبل المیم ناکنون بیان فارسی اخبار ملی که بوظائب مقدسه خود بتواند عمل غود نداشته و نداریم - ولی حدای را شکر که نامه مقدس خدمتی را که از عهده صدها جرائد ملی بر تواند آمد از فوه ب فعل آورد -

هفته قبل خبر استعفای صدر اعظم تاگرافا درسید با مدارء مسد مسروت شد که هرگاه بیم از مانع ادارات رسمیه نداشتند شهر را آذن بسته جراغان می‌سخودند. چون مایه نکبت ملت و اسباب خست دولت از میان برخاست روزنامه مقدس راست که راه صلاح و فلاح را بیان و دولت بیش از پیش بخایاند - اگرچه حوابید فرمود بالغ بر ده سال است راه نهائ شده جه فائد نخشیده است - ولی در متن واقع اثر خود را تا امداده نموده چه اگر فائد نخشیده بود. تا این درجه حسن ملت رنده و خیالات مایه عروج حاصل نمینمود - این و بعد امیدواریم زادآعلی مسابق ملت و دولت ایران از روزنامه مقدس فائد بگیرند

حباب علامه‌الدوله والی والاجاه ایالت جلیله فارس هایت ما میدانی و نصفت و درایت و گیاست است تاکنون

نه لای هرگاه دولت را بنتنای پنج کروز خرج فوق العاده پیش آید امروز مسماً شجاعاً دولت از صرف آن عجز میباشد - چرا که نوحه در خزانه موجود دارد و نه تخصیص بر ملت منتواند نمود - چه اگر حل بر ملت شود بواسطه عدم علم و ندانیتن اطمینان بدولت بصد اتفاقه مانع از پیشرفت خیالات دولت میگرددند - ولی دو صورتیکه امور دولت و ملت دشواری ملی پیش شده موصوع بحث و تصویب شود بس از آنکه لزوم امری را دولت باید ظاهر کرد بجای پنج کروز صد کروز هم باشد ندارد - و هر تخصیصی باید بدون آنکه صدا از احدي بلند شود تایم خواهد شود -

ملت بدست خیانت از رجال خیانت پیشنه دولت دیده بدوا محرومیت دولتیان و وعده های آنان اعتماد و اعتماد ندارد - و ماختیار با این وضع حالیه بجهشانی دولت خود اعتماد نمیگذارد - و آنچه را هم مودو و عاده دولت هاده و میدهد - چشم از او بوضیعه بازخواست نیفاید و نیزه تصور نمی آورد که دولت باید وجهی که از ملت میگیرد صرف رفاه حال آنها و تعمیر ملک نماید - ولی هرگاه از تو تخصیصی بولت شود مانند کسانیکه حد پیشان دزد پنهانها وارد شده - تا جاییکه امکان دارد حد پیشان دزد پنهانها وارد شده - تا اینکه امکان دارد دفاع از خود میگذارد آنان بزر از وفع آن تخصیص دولت کوئی نیفایند - حسب آنست که خیالات ملت در حق دولت بتصادف و امانت نبوده و نیست - و هرگز بتصور نمی آورده حکمه دولت در خیر ملت ذره اقدام نموده با به باید - حق این است چون بدقت ملاحظه شود درین مواد مأتمم بحق نیست چه تا امروز نمایان نگردیده که دولت بالاصاله در خیر ملت همچگونه اقدامی نموده ناشد و اگر هم عملی شده که اردوی طبیع خیرش عاید نهاد گردیده است تصور نمی توان کرد که آن عمل برای خبر ملت شده باشد - و تنها هلت خود را از دولت بروی و جدا نمایند - دولت هم خبر ملت را خبر خود نمیشناسد - از شخص صدر اعظم گرفته تا برسد به ادب فرانش آنچه

مذکوه ظلامتهم ملی روشن الامر است ماید پیغام فر بسیت وکالت شرکیه شرکیه داشته - تا بخلاف احکام میباشه حقوق شرکیه را اتفاقی وارد نمایند - و شپس شورت طلبان باسم شرع امور و لائق سکیب شهرت خود نشوانند باش دولت دست از عالمیت زده اختلاف بین ملکه و ادولت آغاز شد - و همان ماز پیشرفت مقاومت ملکیه و مایه و دولیه میگذردند - از جانب بقایها - و خیلها - و ملکه ها - حق کلاسنهای - هلاکت بمناسبت عدد آنها وکلاهی مخصوص باید در شورای ملی نهاد فاش شد - تا احدي از افراد ملت نتواند دعوی نمود که در اجرای قانون مسئله حق تلق من با نوع من شده است - مسلم است حق که وکلاهی آنکه حاضر و همه امداد داشتند و گارهای مخصوص بکار راه آراء از پیش روی جلسه همچگونه اهتزازش بود احمدی باقی نماید - و پیش مجلس شورایی ملی لام است از جانب ملت بالصفای دولت منتخب شود - ولی ترتیب مجلس و نگرانی امور باید با اختیار دولت باشد - جمیع وسائل دولت و وزرای ادارات در این مجلس باید سمت اشتراك ملت باشند - تا در هر حیثیت که زاجع بدان اداره دولت اسد و در آن مجلس موسوع بحث میشوند رئیس آن اداره برابر جواب حاضر باشد -

اعترف بر قوانین حمده ناق و دولت که بر این مجلس مربوط است از آن پنهان احدي از افراد ملت را همیگزونه مخالف با دولت بیندا نخواهد شد - و اتحاد ملک و دولت جنابنچه شایسته و دو خور توقیعه یک ملت و دولت است بین ملت و دولت قائم خواهد گردید از حرکات ملیه و عرض خیالات همان چنان مستفاد می شود که ازین و بعد همچگونی تنها از دولت پیشرفت نخواهد گرد - مگر به تشکیل شورای ملی و مشوره با آنان - دولت ابوارا امروز همچگونه اواب ترقی و سدود گردیده جز بات مشورت و اتحاد با ملت که هموز باز و نایبه همچگونه سعادت و نیک بخوب آنیه ملت و دولت متواءم شد

دولت از هیچ‌گونه اندام بالک ندارد - و بسیروان است که جنین، شیوه بکار دولت زده است - بیق و بین اتفاق بالک نبابات بینه و تخلفات متنه راه هیچ‌گونه فلاح و رستگاری برای جنین ملت و دولت بتصور می‌آید؟
نگارنده را عقیده بروان است تا وقتیکه شورای ملی بوقرار نشود هیچ‌یک از امور مملک و دولتی با نجاح نتواند رسید - شیالوده، جمیع ترقیات بیولیه و ملکیه و ملیه ایران همان اتفاقه شورای ملی است - برای ترقیات دولت ایوان هیچ‌را هیچ‌را ای سهل و اقرب بسواب جوں امداد شورای ملی نیست - قبل از اقدام در این امر یعنی تشکیل شورای ملی دیده هر اصر اقدام شود بمحای نفع ضرر خواهند بود - و هر قدر در انجام این عمل که برای ملت و دولت ایران مقدس پیشاراست تأثیر روا داریم تبیه بروزیته ترقیات بخوبیش زده‌ایم اقدام در جمیع مواد ترق فرع برو تشکیل دارالشورای ملی است .

مسلم است، تا وقتیکه اصل و شیالوده قائم نشود بفروعات بودا ختن نفس برداشت و دانش را رساند و نمی‌بینند نه بخشد - ملت و دولت را چز شورای ملی صلح نمهد و متفق سازد و برعایدا را با بخیالات پادشاه سوای شورای ملی همراه نماید -

این امر نیز از مسیرهای اولیه است که هیچ دولت هاره امور ملک و ملت را بقوه قاهره از پیش نبرده و نتواند برد - ازین و بعد در هر مسئله که دولت علیه ایران صرف قوه، قاهره بخاید مقصوی المرام نتواند گردد - چه بخیالات ملت بادازه از دولت برگشته که اگر دولتیان شهد علت چشانند نه زهر بخشد - با اینحال نه تمها دولت در میدان ترقیات عقب خواهد ماند بلکه رفقه رفقه اضطرال و عو خود را دعوت خواهد نموده -

من آنجه شرط بالغ است با تو می‌گویم
تو خواه از صحنم پنهانگیر و خواه ملال
(خبرخواه محمد رضا)

اححاف و زیادقی ملت نمی‌شود از دستشان بونی آمد در حقیقت ملاحده از ملت نکرده‌اند - اینست که همه روزه ملت ربور و دولت دلیل می‌گردد - و این اختلاف از بین ملت و دولت ایران مرتفع نتواند شد - مگر به تشکیل شورای ملی

منلاً اگر دولت بخواهد در همکن اجرای قانون شرع را در مقام قانون اساسی نماید - چون ملت مطمئن مدلوات نیست - و تصور خبر در حرکات دولت برای خود نکرده - هرگز ذیر باز نمی‌رود - و یقین میداند که دولتیان در ذیور بوده خبرخواهی تصد شری بدیغان کرده‌اند . ولی در اجرای قوانینیک دولت شورای ملی بکثرت آراء در حضور رؤسای روحانی اتحاد نموده باشد و کلامی عموم طبقات موجود باشند . احمدی از افراد ملت را از هیچ طبقه جای سحن و اعتراض و تشکیل ملت نمایند - در آصورت مانرا هم اطمینان حاصل نمی‌شود که دولت را سوه قصدی منظور نیست - به همین وسیله رفقه می‌توان جمیع کارهای ملک و ملت و دولت را در تحت قاعده و قانون آورد - و باین شباهها وحشت ملت را از دولت دور و اطمینان رعایا را بسادشه زیاد نمود - و در هرگاه دولت باین عقیده ملند که ملت قابل مشورت نیست - و ملت بدنی خیال که دولت لایق اطمینان و خیرخواه ملت نمی‌باشد رور رود عصب افتاده تا وقتیکه نه دولت مقتدر بخمام خدمات ملکی و ملک باشد - و همچنان قابل بسویه اصلاحات و ترقیات ملکی نصور شود - امروز دولت بدن عقیده است که آنجه از ملت می‌گیرد ماج سیل یا اححاف و زیادق است - و ملت تصور می‌کند آنجه دولت میدهد از طریق جبر و اححاف و خوف و رور و ناجاری می‌باشد . به از روی استحقاق و شایستگی - هرگاه دولتیان مقتدر شود مستند اند که تا دیوار آخر حق ملت را برپا نمی‌نمود خوشوقت ازین قدرت نهائی هم خواهد بود - و اگر ملت بتواند در تمرد و انحراف و گریز از ارادی حقوق

رقابی خارجی که داشت در مدد محمود دولت ایشاند ابدآ اندیشه تکار نموده بیوسته مکنن ریشه برادران و یاران خود صرف اوقات نماید شهداءه له در اینسان همچ غرض و منظوری نداریم . و نهیجیک از دباران طرف نیستیم . و از هیچ یک ابدآ جسم داشق نداشته سهل است - احتیاج بجسم داشت داشتن نیز نداریم - به مواجه خوار دوام و به وظیفه خوار حکومت - و نه محتاج خبره و موافق - و نه بتصور می آید که در آنی از درباریان صد دیوار فی حاصل نمایم - اگر هستم دولت بوصم - دور و شب عنت و شوکت دولت و محنت و سلامت ذات اقدس شهریاری وابعاً از خدا طلب میمایم - و از درگاه رب العزت سارم اینست - و سبله برانگیزد که ملت از بالای اعتنانی به قانون مقدس بودند . لذا سحق جند در این نامه درج میمایم - اگر مدیرنامه مقدس مناسب دارد در جبل المتن درج نمایند او لا باید داشت با این حالت حالیه حکمه اعتنانی بقانون شرع شریف نیست و امور دربار در تحت پل نظام و قانونی در نیامده - جزا و مكافات از روی استحقاق داده نمی شود . بلکه از اصول جزا و مكافات بخبریم - اگر بودجه بر زمینه برگرد - و آسف بن بخیا بوزارت اختیار شود . و بسیار که از آنها آید - با این وصع بهر این صدارت کردن غبتوانیم - بلکه اگر درستکار باشد پس از پل هفتاه از دریچز استعفا خواهد داد تأییا هرگوئه صدراعظمی اختیار شود چون بشر و از فرقه رعیت است میل بشر خواهد داشت . و علاوه بر آن خارج از قوه هر بشر است ولو آنکه جامع جمیع علوم - و بصیرت و داشت فوق العاده را هم هارا باشد . از عهده اینقدر کارهای بریشان بی ربط بر آید - صدراعظم - صدراعظم است - و زیر داخله نیست - وزیر خارج نیست - وزیر جنگ نیست - وزیر داری نیست . وزیر مالیه نیست معادن و معارف و نظمیه و اوقاف و وزیر شوری و نجه چه و چه نیست . ولی

ضرض صهیل العلاج ما در دمندان (۲) عطف پاسق)

- شهادت حکیم الملک و عنیت وزیر بقایا عراق هر بجمع حکمه داخل شوی در پیشان است - برخی میگویند چه بجا شد - زیرو وجود حکیم الملک مورث اختلال و مانع اقدامات (انباک) بود . بعضی میگویند سیار بد شد به وجود ابن مرد بزرگ لازم بود . زیرو با وجود ایشان بعضی کیفیت ها بپور نمیگرد . و از خوف ایشان پاره کارها بپرده نمیگردید - چون خوب دقت کرده می بینم همه بهوای نفس سخن تیراند - و طرف داریشان مبنی بر بستکی و پیوستک است حکمه بسبت بیکفارف دارد - و نهیجیک بوجه شاه پرسق و وطن دوست سخن نمیتواند . بلکه معنی دولت و ملت و وطن را نمیداند - آنچه میگویند از روی هوا و هوس و سختان بی بفع و من من خرف و نارواست که هیچ ربطی بخیر دولت و فائده ملت ندارد سال هاست که بریشان کار دولت و ملت با همین بجهه باریها و بازیچهها که نهه مبنی بر غرض و فضایلت بود روز افزون گشته . دولت و ملک را بآب و تباہ نموده و مینهایند . زیرو مقربان درگاه بطریق عموم بیوسته اوقات هنوز خود را صرف آن نموده که یکدیگر را بجهه و سبله بتوانند ذار و زبون نمود . و ارسکار دور کرد - هرگز در این اندیشه نموده اند حکمه برادر واردست بهم داده و وقت محترم خود را در ازدواج شرف دولت و آسودگی رعیت و تصریح ملک صرف نمایند . و اینطلب مانند آفتاب روشن و هویه است که همین خادات ردیه و کلاه دولت ملوا از درجه اعلی بدرجۀ اسفل تزل داده و بهمان درجه از شرف همه کاسته در میان امثال واقران بآب و تاب شده اند . عجب آنکه عموم دورباریان که هر یک خود را بودجه بر داران چشیده اند از بطيه هنوز رقیبی جز برادران خویش تصور نمی آورند - و هماره پیش بیداد بریش یکدیگر میزند - چه قدر از برایه مرد قلیع است در مقابل

و اغتابلو دور نمیداشتند و دولت پهلوی وطن را مستقر آور تپس
برست نوجیع میدادند امروز دولت ایران معظم قویان
دول آسیدا بود. و بسیار از دول اتحاد او را از جان
و دل خریدار بودند. باید انصاف نمود و بدین بدینچی،
راضی شد - قدری هم تن بروی را رها نموده. و
نام آوری را اختیار نکرد - و در امداده نیروی
دولت که دوچار ضعف نموده‌اند. و زیست و بقای
ملت را که از حیات معنوی محروم ساخته‌اند و احصار
ملکی که با ظلم و احتساب در سایه استبداد رای خواب
و بیان شده بآیند - راه اصلاح جمیع اینخواهیها
اینست - که نخست هر وزارت را در کار خود استقلال
داده. و اداره آنوزارت را از مردمان آگاه عالم
درست کار ترتیب و در تحت بک قانون صحیحی که وظيفة
مأمورین معلوم و جزا و مكافات آنان در جن
خدمت و سوه حرکت مشخص و معین بوده باشد
تشکیل باید - و از برای هریک از مأمورین معانی کافی
تعیین - وجزای ارشاد را محرومیت ابدی از خدمات
دولتی مشخص فرمائند - و خلافت در صریح از خزانه
دولت بدون کسر و نقصان داده شود. و در بروز
خیانتی و اسناد خطای بدون استئصال محاکمات وزرا در
مجلس شورا و مأمورین حزء در دیوان محاکمات از روی
حقایقت رسیدکی - و پس از ثبوت نخست تقصیر اورا با
روز امه‌ها انتشار داده و حزای او را هم اعلام
دارند

اچکر این نظم و ترتیب اختیار شود خیلابته
اعای حضرت اقدس شهریاری از کار ملک و ملت آهوده
و وزرای دولت از مشاغل لا یعنی فراغت حاصل نموده
از روی جمعیت خاطر میتوانند بتدابیر از دباد شوکت
دولت به بردارند. و احدی را قادر آن نخواهد ماند
که مفترض و متعرض احده شود. شرف عموم بجا و
رعایت آسوده و منون و راه بهای مسدود خواهد گردید.
و اگر عکس آن التزام شود و همان روش بیش را
اختیار نموده و باهو و لعب و استبداد برأی قناعت

خطا گفتم. در ایوان همه صدر اعظم است - در
یک روز صدها تکراف از ولایت متعدده و ادارات
متغیره از داخله و خارجه هریچه و هزارها هر رضی و رود
انگریزی میرسد و صدها هریصه و هزارها هر رضی و رود
میماید - اگر خواسته باشیم بگوییم استبداد بالله صدر
اعظم را (لایشله نفل عن شغل) مشرك میشویم - و
اگر تصور نمایم که صدر اعظم دارای قوه قدسیه است -
همه تکذیب خواهد بود - پس از آنکه از ایندو
تصور در گذرم ناگزیر از آن خواهیم بود - بگوییم
هفته‌ها و ماهها فرصت غایشود که باسیخ هر ایض
مردم بدانند - و همینکه هریچه عارضی نظر رسید
اگر یسته خاطر واقع است بدون غور و تأمل بسیار
خوب فرموده بطرف دست راست - اگر عبر
هر غوب بود - پس از اظهار تغیر و بذر سوتنه و
رن فلان فرمودن بدست چپ خواهد انداخت - و از
طرف دیگر مطالع سرا جون باسیخ لازم دارد
ناگزیر از آند حجه عدم شال و فرصت بدون تأمل
و تدقیق و سوره و مشورت برعایت - خاطر آنان برداخته
حوالی موافق طبع شان بددند - لذا عرض میمایم این
قافله تا بمنزه اگر آنکه باشد سهل است بوادی نظر
تایی که جز محو و هلاک نصویری در ماده او بیرون
خواهد افداد - پس صلاح دولت و ملک و ملت را از
این توسع طلب بودن صرف احقی است - در رای بینیم یک
عصر مسئله که از طرف ملت پدوار دولت متعدده که
جمیع مأمورین آن دوائر ارجحکای علم حقوق تشکیل یافته
اطهار نند - روزهای بیشتر اسباب اشتغال آنان میشود
و مسائل دهل ماهه‌ها آنان را مشغول میدارد - تا باسیخ
را از روی یک قاتمه صحیحی که از همه جمهه راه ضورش
مسده دست آورد دد و در اینجا کیاست ابرانی و درایت
مردمان فی علم کافی ننمود بود - جانجه تا این روز دولت
ایران هر کره هوانای افتاده بیش همین بوده و دست -
اگر از بخاهمال قابل وکالت دولت پرست وطن دوست
ملت خواه میداشتیم - که اینحدورات را از نظر اعتنا

ده خروش بجا نگذاشت که بازک نماید
(حکایت)

هر مردا اتفاق داشو، رای پدرجه حطا دید که ایشان را بند فرمودی. گفت خدائی نباید و ایکن جون جهالت من در دنیا ز دو ای ایست و بر عینه من اعتماد کلی ندارد تو سیدم از هم کزد حوشش مسد عالش من کند. پس قول حکما را کار بسم که فرموده اند از آن کر تونرد. ترس ایجادیم و گر ما جو وصد برآری بینک از آن مادر بر پای داعی رو که نرسد سرش، ایکو مد بستک نه بیف که گره جو عاسی شود بر آرد بینک جشم بانک

خواه ایضا

یک از ملوک خوب رنجور بود در حالی که اید از زندگانی منقطع دادت سواری از در در آمد، گفت شارت باد که فلاں قامه را بدولت بگشایم، دشمنان را اسیر کردم - گفت ایموده واران ملک من است - که ایشان خود دشمنان متند در این امید بسو شد دریغ عمر عنیز که آنچه در دلم است از دم فراز آمد امید نسته برآمد چه قایده ای آنکه امید نیست که عمر ندشته بار آمد کوس رحلت بکوفت دست احل ای دو جسم و داخ سربک میده ای کف دست و ساعد و بارو

همه تدبیع یکدگر بگشید

بر من افتاده هر کس دشمن کام

آخر باهستان گذر بگشید

روزگارم بشد سازای

من نگردم شما حسر بگشید

خواه ایضا

مهدی خلیفه عباسی در سفر مک شش میلیون

و دزدیم از احتمال گذشته: خواه هزار مسلم و بددار است مدت چند دلیل خسته طیعت خواه استبداد را دعوه نموده و میدناید - گذشته ایست آن روزگار که امور دولت بآن هرجای و صریح پیشوایت مینمود - بزرگتر است. که قدری ایشانه و فکر نمایند که درجه زمانی واقع شده و چگونه ذواہی در پیش است - و عموم ملت از ترقیات خصوصی آنها گردیدند - و تجویای طریق عرق نیاشند هرجاذبی سر اخراج عجایب نموده به اینسانی و حیوانی و لشائی رضیتم، این انجمن ازه انجامی است که با رو آورده - هلال مقرب از هر قوه استفاده نموده. و اینکه قوه بر قوه را به اطاعت خود درست آورند - مردم ایران ولو از علم عتب مانده اند حس - آنان بیدار شده - نا یک درجه معنی دولت و ملت را فهمیده اند. و میدانند تکلیف دولت بیش است - و وظیفه ملت کدام - پس از این همان ایست که ملت را در شهر اغمام بشمار آورده و اعنته حقوق آنان شود. آن دوزگار بیان رسید، که رعیت را بگذاش این مصرع

هر سیب که لطفان به بستگی هرست

اقساع توشن نمود - لطفان و ایشان تعلمان باید سیب خواهند: تو شخوار از هر سیب و آنکه بلک دارند - علم علم و هنر و تک اندیشی را برآفرانند - و از روی لاعلاجی بلالج انجیع دردهای دولت و ملت به بردازند - لوازم ترقه را تدارو فرمایند. دستگاه حکمرانی و از روی هنک قاعدة صحیح در نخت نظم و سق در آورده از عزل و نسب بی دری این ذردها بدوا نمیرسد

علاجی بکن که دم خون نماید

مقصود مانگارش سختان خکمت آمیز بود بخاد

الکلام مجر الکلام طعن بدراوا کشید

(شیخ علیه الرحمه میرماید)

امیری بدین وارد شد خروشی بانک بینگام

برآوده هماید گرفه امیر داد تا همی خروسان ده را سر به بوند - در هنگام حواب فرمان داد در اول بانک خروش بیدار کند. هر چند نمودند ایلامبر در این

قوت کهیان را دعوی نموده اند حق جنگیز خان را نیز آیند بود. اگر فرض نمایم آین پذیرفته نتیجه عدم آین را آینه روزگار بد و نمود

عرض از اینقدمه آنکه بدون دیانت ترقی و دوام دولت عمال. جنابجه دول نصارا همچو نصوانی میباشد نهایت برسه مذهب منقسم شده اند قاتولیک و اسلام و بروئستان و در مشرق اقصی دوله چین و ژاپن و قوره پیغمبر پرست میباشد. و اهل اسلام هم بر مو فرقه الله شیعه و سیعی - دوس و سائر سلاطین هر مذهبی را که اختیار نموده اند نام اورا مذهب دهی گذاشده و دعیدت باید تابع تقلیون آن مذهب باشد که (الناس بعل سلوك ملوکهم) درست آید

دولت ایران دولت شیعه و جعفری مذهب است باید داشت شیعه جه معنی درد. شیعه یعنی خدا را بیکنافی بستاید. و عقاید سوره اخلاص اعتقادش کامل و بدآمد که حضرت رسول خاتم پیغمبران است. قرآن قانون خدا و منزل از هاست. و حضرت امیر مؤمنان با یارده فرزندش ولی و خلبانه حضرت خانم الائمه اند که آخر هم حضرت قائم آل محمد صلوات الله علیه حجه منتظر و در زمان غیبت مجتهدین عظام که مسلم روحاًی خلقند به یرون آوردن حکم خدا از قرآن و مکتب احادیث جانفین آنحضرت و حکم ایشان حکم امامت - اگر کسی احمدی از آحاد ایشان را انکار نماید تکلیف اینفرقه چیست؟ و اگر منکر رئیس باشد چه باید کرد؟ و این را هم باید داشت امر وزریس شیعه را صدر اعظم مقرر داشته اند جنابجه بنظم آورده اند صدر اعظم شاه ابراست گوئی نیست هست

گفتگوی شاه عنوان است کوئی نیست هست
نهایت عنوان شاهی به او مداده اند سلسه جنگیزی
وا بیز نام خان بود. کریم خان را نام وکیل - پادشاه
ما را که خداوند وجود ذیبودش را از جمیع سوانح
محفوظ و مصون بدارد. اینک بحال شاه عباس ثالث و
شاه سهاب ثانی ادباخته. و این و فی ساعت را میدزا

توهان خرج کرده بود - گونه ششصد شتر بیخ و وف
میکشید از نفاذ بیخ را نکه رسانیدند ولی صد آنقدر در
خزانه باقی بود. سعادت و جواهردن از اوصاف حبشه
پادشاه است ولیکن در صورت دارای توکری نه در حالت
حتاجی که خزانه ای هی گذارده و دستبره عساکر را بخشند
بسار و توانا و قوت سر دست
حصاست پنج مسکین ناتوان شکست
هر آنکه خم بدی کشت و جنم یکی داشت
دماغ ییهوده بخت و حیال باطل بست
رگوش پنه برون آر و داد خاق بده
و گربوی ندھی داد روزدادی هست
(ناق دارد)

۴۵ مکتوب از تبریز

(۱۲ جادی الثاني سنه ۱۳۲۱)

مؤبدالاسلاما - مرا مشکلی است که حل آن را
ار حصور مبارک است حرام میباشد
منوم است خدای عز و جل مفاد (و ما خلافت
الحن والاس الا لبعدهون - او بیرون) سدگان را جمهة
کسب معرفت وستایش از روی داش آفریده. و آنان
را فرقه گروه گروه قرار داده است. و هر گروه
را ناجار از بک رئیس حسنه که امروز سلطان و با
رئیس جمهور اطلاع میشود نموده. تا در نخت فرمان
او با یک قانون مخصوص زیست. و نتوانند مانند سیاع
و درندگان برو یکدیگر بیاوزند. و خون یکدیگر بروزند
و حقوق یکدیگر را یاعال نمایند. و این رؤسای حسنه
از بد و خلفت تا امروز دیانت اختبار و بوجهه دیانت
هر گونه توقیفات نائل گردیده برگزت نتوس و وسعت
میگست دسترس گردیده اند. و در دنیا بدون آین و مذهب
هیچ پادشاهی دیده نشد - و بیرون یاروی از آین از
برای هیچ پادشاه ترقی حاصل نیامده است. اگر برخی از
سلطان مدعی خداق شده ند مردم را به برستش خود
حوالده دوا آینی و صفح و درسته آن به رفق مائل شده اند.
و با آنکه نخست یارو آین پیغمبری بوده. پس از کسب

چهارم واقع شده ایم که حضرت دو فرق امت خود بشار نہاوردہ . و مذهب (اصغری) پسنهاد خود نموده ام خدا با تو گواهی که من از ربان جو شنیده ام چه از بایه وجه از غیر بایه . که این فرقه بوجود آنک انتخسارها و لمبادواریها دارند اینک سلام شد به خبرست - ای داد ای بی داد - ایا چگونه اطلاعات خود را در عاده این فعال نماید بنگذرم که ناموس ملت و دولت اکه دار نشود . نمکن نیست که بتوان نکاشت و در حضور خاص و عام و خودی و بیگانه بوده از روی کفر برداشت - خدا رحمت کند خواجه را میفرماید

مصلحت نیست که از پرده برون افتد راز

و زیر در مجلس و ندان خبری نیست که نیست

حضرت سنت محفل الله فرجه مبارک ماید - (اظطر الی رجل هرف احکامنا حلاتنا و حرماننا حکماً بنکم فاراد علیه راد علینا - و من راد علینا راد علی النبي سل الله . ولراد علی النبي راد علی الله) و احادیث گو ماگون از طرق عموم فرق اسلام رسیده کسی که عالم را ود نماید و قول آنان را مردود دارد منندست - و ای اگر از طرف رئیس قوه سوزن میگرس هم سکوت نمود همان حال را دارد پس میگوییم

گر مسلمانی همین است که ماما داریم

آه اگر از پس اصرور بود فردانی

خبرخواه اسلام (ن - م)

سـ ترجمه از روزنامه نیویورکی

بوجب تاکراف طهران - حکیم الملک فجاه وفات نمود اعاعضوت مظاہر الدین شاه متوجه از آنک شده کم میل بدو گردیده ایک خیلی منزل است

ترجمه از روزنامه شرق روس

(از صایعات بزرگ دولت و ملت ایران)

(وفات وریو دربار است)

(شهاده از اخلاق حبده و صفات بسندیده آن مرحوم) حکیم الملک در روزگار وایه‌هدی اعاعضوت مظفر الدین شاه گذشت از آنک حکیم و ملیک مخصوص

علی اصغر خان اداره و بدلواه خود حکیم میباشد . چنانچه دستخط مبارک را در ملاً عام ویدربو - و تاکراف مراد سلطان را نزد جمی یاره یاره میکند . فرزند سلطان را حکومت میبخشد و هر وقت میحواده عزل میباشد . صیه سلطان را احیار بخواهیشدن از علیکت میباشد - اگر استقلال او را بشایر مایه درد سرو طول کلام است چنانچه دو یکاه قبل از طهران خبر داده اند که برملا بجانشیان حضرت حجۃ صلوات الله علیہ نا میرزا میگویند از کسی آواز بلند نمیشود . و سبب استقلال او نیز همین است زیرا (الناس علی سلوك ملوکهم) معلوم است این عقیده در همه اثر نموده و الا این سخن را در پایخت در حضور سلطان گفت و همه کس واقف شد . یک مجاهد فی سبیل الله پیدا نمود که شوط مجاهدت را بجای آورد - عاقبت در جبل المتن ایشاره یافت همه آگاه شدند عجیبا در ما اثری بروز نکرد ؟ خیر - در ما بجز نام مسلمان جزوی بجا نماید - باز همه میگوییم آنک امر فرمودند - و حال آنکه ابدآ معن آنک را فرمیده ایم - آنک یعنی مردم دولت خدا مرحوم میرزا تقی خان آنک را غیر بحق بجز مغفرت نماید روزی خاصان او از راه دلسوزی و دولت حواهی هر روز نمودند - اینقدر بسلهان عصر سخت مکبر مباردا بر تو خشم آرد و سیاست فرماید - فرمودند راست میگویند خود میدانم که در این راه سرخواهم سپرد - و امروز ده حرکات خود خطای مدارم - خطای من آنست که نام آنک را بذیرقه ام - فیتوانم صحائف تاریخ خود را جبهه پیغروزه هر تا پایدار لکه دار نمایم حکیم بعد از من صراحتا مورد لعن و طعن نمایند و بگویند وظیفه ناشناس بود وظیفه را که در عهد نموده بود بر وجه لایق ایضا نمود باری حضرت ختنی سرتی فرموده است امت من بوقتاد و سه فرقه منقسم خواهد شد - میدانم ما چه مذهب داریم - و چه روش پیش گرفته ایم - و پیو کو هستیم - و از کدام فرقه محسوبیم با هفتاد و

حاضر نمایید؟ به پسته حکیم‌الملک را چه رویداده. اهالی سراسیمه شده فوراً طبیب حاضر و به او التحنا نمودند. که زود احوال حکیم‌الملک را خبر گرفته و آنکه دهد. طبیب داخل شده و پس از ده دقیقه از خوابگاه حکیم‌الملک بیرون آمد و بخبار گفت حکیم‌الملک زیاده از چهار ساعت است که بروحت ازدی

پیوسته

حضورات بدوون اطاق درآمده بیدند بچاره حکیم‌الملک از روی نخت بزر اف cade و در ذیر نخت دولاهد. و یک دست بوسینه گذاشده و با دست دیگر در حالتیکه ممی‌های سر خود را غلکنده است در گذشته و از دهش خون زیاد آفته است و از ناصیة حاشی پیدامست که اورا مسموم نموده‌اند. و با زهر قاتل که بکار بوده رشته حیاتش را قطع نموده‌اند. عموم حضار از پیش خدمتان و خدام طرف آشکوری و ظرف ادرار اورا خواستند که معاینه کند. هر چند پیشتر حستند مکن باقیتند و همیگ گفتند که ما بیدایم کی بروانش و سک مرده‌است. حضار هم آواز اصرار خواستند و گفتند این مرد را در حورانه باید مهابنه شود. ولی اصرار بجهان نرسید و هیچیز بدست نیامد لسانیکه ندیده ظل نمودند بجهة وفات فرموده. و اکثری که دیده و آگاه گشتند که از حق مرحوم خون آمده و بدان حالت اف cade و وفات نموده دانستند و با زهر اورا شهید نموده‌اند بر حجه الله علیه رحمة و آله و سلمه

این شخص عنیز وطن دوست وجود نگران نهان - و در نخستین درجه ملت پرست و وفات این وجود محترم به اهالی آذربایجان بسیار تائید نمود. و دوستی خود را بر دل داغ نهاده و دیدگان آنرا گریان نکرد
(میر محمد حسین المسوی)

حق اینست که خون حلوه این شهید واه دین و دولت و ملت نخست اعیان‌حضرت ظل الله خلیفه ملکه بیداشته و دو تا ف عنای اعلام اکثر اهل امثالیم - و از آن گذشته جمع متین‌ملت. اگر بگدارند خون این

اعیان‌حضرت شهریاری بود در نخستین درجه طرف و نوق و بیل مخصوص روز و شب دائم الحسور و دیگر سراسیمه شده فوراً طبیب حاضر و به او التحنا اکثر کاده‌ی دوای و حکومق طرف مشورت بود در مابین اعیان‌حضرت شهریاری تشریف فرمای طهران میشدند مشارکه‌ها از وکاب‌های این دو وغیر موده و همراه خود به طهران برد و در طهران با منصب وزیر دوباری سر افزار فرمودند - منحوم مشهداًالله بسکه دارای اخلاق حیمه و اوصاف بسندیده بود اهالی آذربایجان عومناً و اکثر رجال طهران در نخستین یاری احمد حلیل‌القدر را دوست میداشتند - و با سبب کامل عیاری و درست کاری و یک فطری او مجتہدین کر بلا و بجهت با آنچه ناچار افتتاحی داشتند - و از آنچه که مردی بود سلطان و دینخوار اورا دوست میداشتند بنا به اسباب منروحة فوق علایی نجف (کثیر الله امثالیم) که بر بنده ایران اطلاع حاصل فرمودند تاگراف سو سط آنچه حوم عظفر الدین شاه جایغ - و انتظام ایران و استراحت اهالی را طلب نمودند - و این طلب حکم این تاگراف بتوسط حکیم‌الملک تبلیغ شده بود بر آنکه حبیل حکمران آمده از اعیان‌حضرت شاهنشاه حارج شدن حکیم‌الملک را از طهران در حواست نمود اعیان‌حضرت شاهنشاهی به نام حروم میل و اطمینان داشت و محل و نوق شهریاری بودند او رسانید عاقبت مصاحبه حکیم‌الملک را والی گیلان فرمود. و برست روانه کرد. و محض خواهش صدر ائمه از طهران دور نمود بکاه و بهم بود که حکیم‌الملک از شهران حرج شده باداره حکومت رشت و گیلان و پرداخت در ۲۸ جمادی الاول صبح ساعت هشت بر صیل اسادت هم روزه معتبرین اهالی رشت بدیوان خانه حاضر شده منتظر تشریف فرمائی حکیم‌الملک بودند زیرا همه روزه در ساعت هشت بیرون ایام آورده بکارهای حدودی ریشه‌گی میفرمودند - ساعت بیک دیگر ورود آنحضرت بودند - حکم ناگاه صدای شیون بلند شد - که امان زود بک دلاک و بک طبیب

فرامی اسباب ترق و آسایش دولت و ملت که اگر
همت مردانه این شخص فرزانه نبود این صورت رخ
غینمود - که این حجج اسلامیه بی بخرا بیها بوده دست
قدرت از آستین ملت نوازی پیرون کرده باصلاح امور
جمهور برد از بدم. اگرچه خواهید فرمود اهتمام حضرات
قدسه علمای اعلام بواسطه فریادهای جبل المتن است
لکن بشمر متفوی در جواب قناعت میپیم (این همه آواره
از شده بود - گرچه از حلقه عباده بود) و همکار ای
خدمات ایشان ملت و دولت که مکرر در نامه مقدسه
دیده شده - ضریح خداش زده جاوید داشت توفيق
و تسبیح فرمایاد
ریاده هر رضی نیست. همواره در تائید و تسبیح دین
و دولت ملک و ما، موفق و مؤبد و مغلوق و مسد
باشد (۱. ج. ح)

مظلوم باحال شود در تاریخ عصر نام همکی بزشق یاد
خواهد گردید - بین از این گفتن بجای است
حجت مکتوب از کربلا

(غرة ربیع سنة ۱۳۶۱)

مؤبدالاسلاما. مسددا الاناما. ایکم الله تعالی بنصر العزیز
بس از طی طریق دعاگوی قطع نظر از مراسم متعارفه
هرض میشود - اگر شکایات نایم جای دارد دیوار که شد
شک حوصله. پنج ماه میشود نامه متفس که میتوان مایه
رستگاری بلکه مایه حیات جاوهانی دولت و ملتمن گفت
آفتتاب آسا از انظار جمی او لو الابصار در سعادت خفامتواری
کشته - نخم یاس و حرمان در مزادعه قلوب عانقان
ملت و دولت و طالبان وطن و اینا آن کشته . سبب
را ندانستم را از اول بابستی جهله علم آرا حکمود یا
دیگر پنهان نباید نمود. گرچه هاره از مطالعه سخ
دیگر که بخدمت حضرات آقایان میرسد متهم و محظوظ
بود و هستم. ولی عنوان مجانی که بر لذافهای سابقه مگاشته
بود چندی است نظر نمیورسد. سبب را ندانستم آیا
خدای بخواسته حباب و قلن عالم انسانت و دولت خواهی
و مؤشن قانون وطن دوستی و ملت بروزی - حاجی
ذین العابدین آقا تقی اف را صدمه بوجود مسعود
وارد که این عنوان را از لذافهای مقدسه حکم نموده
یا سبب دیگریم دارد. علی ای، حال بطريق اشتہار در اخبار
از سلامت حباب مظالمیه ارقام فرمایند . جرا که این
قیل وجودات مقدسه که میتوان مایه فلاخ و نجاح
قویشان نامید مقشم و قلوب نوع پستان را تعاق خاصی
باشافت حکم و بطبعی بتعلقات دیگر ندارد - زیرا که
اقدامات ایشان باسلام و ملت و دولت در انظار جمیع
اسلامیان نقش بسته و بیوسته قلوب اهل اینان تعاق تمام
مایشان دارد. کمتر خدمتی که بهم نموده تشکیل مدارس
تعالیمیه است که خیرش بجام ملت باید. دیگر مطاعم نمودن
حضرات مقدسه اساطین دین و مروجین شرع متنین
است از حالات دول و ملل - خصوصاً دولت و ملت
اسلامیه ایرانیه و توجه آن بزرگواران باصلاح مقاصد و

حجت مکتوب یکی از فضلای ایران
(غرة ربیع سنة ۱۳۶۱)

مؤبدالاسلاما - هفتة قبل از پیغم باری چرخ
هیجن در خطه ایران رعن. و شعبده باری فلك حمه باز
در تک و ناز اسب اقدار و حرزو و امواج بلا - و برد
و ملت قوه کاده - که سه این عقل ملت و دولت را
بگرداب حیث عرق و بحر کت بیاده ایک شاه شاهان را
مات کرده . سمندیکه تارو نیل محمود را لخت و لات نموده
محم و زدا و از دربار دولت دور - و دانشمندان را
از ادای حدمت مهیحور . عصفور بیکرسی صید شاهان
و کرسی میکند - داس و کاند گر خشی برج و باروی
عمارت کسر و برا از پیغم بر . یکه طرفه حکای
بر انگیخته

بس از آنکه مسامحت بین و عاقبت اندیشه
عهدا را در پیشگاه اعایحه حضرت هابوی . مذکوه العالی منعکس

سپیدی بدر ب دگان کشیده آن هایین اعضا مجاس و
جاسین دکان را نشانند. و بعد از این همه ناصر از علایا
یک دکان خارجی هم بسته شده و از طرف اختاب آقا
سید جمال الدین که از احتجاج علایی قزوین است همأموریت
دسته فراق احیاراً از خواش حکم شد که بدارالحکومه
برده از آنجا حکم به تبعید از قزوین کرده اند هنوز
علوم نیست که بکجا برده و چه شده
در ماه گذشته حکومت مازنداز سه چهار نفر از
اجلاه سادات و اهل عالم را کوئک زده توسط و شفاعت
کرده اند که ما حال در دولت سلسه قاجار سادات و
علایه چوب نخورد بودند. حاکم جواب داده من حود
سید هشم عدب ندارد سادات و علوبات و علایه را
چوب بزنم

نواب رئیس السلطنه در کشاون آبرو و عنزت
و احترام و مال بحکمی نگذشت هر آنچه پیشرفت
داشت تا حال مضایقه نکرده. جماعی از محترمین بلده
کشاون بهایه بیرون رفته بدعات و کوهها بناء برده اند
در سایر بلادهم بشیوه غیر مرضیه جور و تهدی که از
تائیع افکار و خنزرات قوی کاذبه که از او اخر سلطنت
ماضیه فروختن ولایات شکام و ترویج رشو و تسلط
چیزیان بر عرض و ناوس رعیت. و اغفال نفس قیس
شاهنشاه اسلام بناء روز بروز در تزايد. و هر رفته هم
بعقات عالیات نوشته های تأمین از طرف قرین الشرف
دولت میرسد. که بحمد الله جور و اعتساف حکام را
بدل و الصاف مبدل کردیم. اشاعة مسکرات را منع
نمودیم. و در امنیت و عایا جهود بایغ مبذول شد. تمام
مکانیب عمرانه ایران که هر رفته از هم بلاد میرسد
محکم باین مثالات و شهادت برخلاف آن عنوانات
مبدهند. برخی نوشته های از تجار ایران مقیم اسلامیوں
و مصر و غیره رسیده که (نویز) بازیک در این مدت
بانصد هزار ایران از گرگ ایران همراه بوده بازیک بازیک
و غیره فرستاده. دز بعن لوز جراید از ویان هم
گویا این مسئله را م تعرض شده تند

گرده بهداشت و مخصوصت واخود کرد. و از آن پس
بچیره دحق بدولت علیه اسلامیه علیه نیز مشتبه ساخته
علایه عتبات را مورد مسئولیت نموده کار شکای پیدا
کرد که علایه نیز فدری مستوحش - و در اعمال
جهانی شرعیه که فرض عین علایه روحانی است متوجهند و
 بواسطه عدم این برجهات آمدن بجهات قوی کاذبه
عقل قدیمه را بجزر و مد تردید انداخته. اعوجاج قویه
واهمه بزرگی بندی صور موهوه نخنزعه مرسو سه بیدان
عیلانی صوصه. نفس ناطقه ملت را بادی صحت کشیده
احذفان رعب در نفس اهل فواد و قلب انداخته
همانا چند روزی که سکوت حله دین را ملاحظه
کرد از ناصیه حریف آثار نخویف مشاهده نمود. از
تشیعه حله آور شده. بحکام بلاد دستور فرستاده که
ارعای، و تجارت هر بلاد تشکر نامه گرفته. بخدمت علایه
اعلام اعذاب هرچند قباب فرستاده و جماعی را برآنگیخته
که بین علایه عراق نفره بیندازند. و شق عصای اساطین
بن میان نمایند. بیدان مادان و کارکنان فسنه و جور
ش و روز خدمت علایه الفاء شم میباشد - از علایه
اصفهان مثل آقا شیخ محمد حق نجی و حاج آقا بورله
ایده های تاکراف نشکر و سد - و از آقا میرزا محسن
آقای تبریزی بیزهین اوقات نشکر آقا ناکرافی رسید. و از
طرف دیگر حقی از علایه را از بلاد بدار اخلاقه احضار
کردند. مثل علایه ارباب اصفهان. و حاج میرزا حسن
آقای تبریزی - و از طرق چند با قول کاذبه نهاده
مکذوبه القاء میکنند. مثل آنکه در گفتگوی گرگ و
بلوای تبریز قشون روی سرحد رودارس وارد - و
سمت دیگر از سمت خراسان حرکت کرده - بحمد
ایران وارد میشوند - بعوان حراست سرحد
دیگر نوشته که دولت اشاعه مسکرات مانند مبایعه
خر را در خیابانهای طهران و بازار و شت منع فرموده
در صورتیکه زوار طهران نازه وارد شده - گفته
در خیابان علایه کشوره فعلاً زائد بوده دکان خارجی مفتوح
و آشکارا و بایه میشود. نهایت کاریک شده خاران برده

مؤید الاسلاما - دین پناها - وطن خواها. اصرور غیر از شخص شیخ‌جباری احمدی نیست که منافع و مضر اسلام را بین المسلمين بخاید - فرض عین و تکلیف حتی حبایه‌ای است که در جراید مقدسه - مکنونات حاطم‌بارک علمای اعلام و جمیع اسلام مدافعت خلاهم علی رؤس المسلمين را اولاد ریشکاه حضرت انس سلطان عنوان ایداعه ملکه مکثوف بفرمانده که مبنی بر عداوت و بخوبیت بوده. ملکه غرضستان خیرخواهی دولت اسلامیه و جمهوریه اسلامیت بود نه العیاد باقی بخود نباشد و هوا برستی - چنانچه هر مسلم عاقل تأمل نماید و حقیقت واقعات حالية ایران را لاحظه نماید. قطعاً و جزماً تصویب خیرخواهی علمای خواهد کرد اولاً پیشگاه کرود نومان قرص - که اکنون مام آن ایکاس بود در مدت دو سال و نیم رآتش می‌سوخت در چند ماه نهاد شد. غیر از قرص رزی که تقریباً بیج کرور است هزار تومار معرف صحیح در داخله ایران ندارد تاًیاً تسلط کفر بر اسلام و تقویض ادارات معتبره بر معاند دین میان و قرآن کریم - و تسلیم محارم دولت اسلامی بر دست رمدوق مشترک - که اعداء عدو هیئت اسلامیت است

ثالثاً تروع و آزادی دادن طبیعت ناله جدیده، رأس اشاعه مکرات و اداءه مهیا
حامس امتیاز مدارس و کالایا - د. معظم بلاد ایران سادساً طرد علماه و سادات آل رسول صلی الله علیه و آله او بلاد و هنک آرو و ناموس آنها که ناموس شریعت است وغیر وغیره

بدینی است هر مسلمانی که رایحه غیرت اسلامیت و حب وطن در او باشد در اینورد با افکار حقیق آثار علماء روحانی مساعدت خواهد کرد
(رافع عبدالله الموسوی)

درد دل

توضیع دابره علم و تربیت و اطلاع و نیکیتی دوانت و حکمک و ترقی اهالی با کیزت روز نامه است - که

آن آشت آمن دولت در ریاست گریگانه - قوه کافر به دین همیر سلطنت اقبیم هابونی مدافعت اهللایه هی رؤس الشیعه چنین اراده داده - که بساحت مرادف است با دزد و خان و منقلب - و مونگی خصوصاً بازیک مرادف است بامانت و درست حکماری - وزرای طهران نویا آن اعتقاد را پیدا کرده‌اند که اسلامیت ملازم کذب بو فساد و بسروت است - چه در کوزه هان بزون تواد که در اوست و عیسویت ملازم امنیت و اصفت و عدالت - و الحق اگر اهل ایران عقیمه اسلامی و عیت وطن و امتیازی از شیعیان و روپاه داشتند پقینی تهمد این همی نمی‌کردند - و پیغمبر را که از اعدامی عدو الله و حضرت محمد مصطفی و پیغمبر آن کریم است تهکن نمی‌سودند آیا مسلمانان ایرانیه تاریخ خلیفه سیم رضی الله عن را نخواهند امده که چند قلی از بی‌ایمیه را که مسلمان فاسق بودند ولاحت داده بروؤسای مهاجر و انصار تقدم داد - و آنها اهله لحرافه تو تهدی از طریقه مقدسه اسلام کردد و مسلمانان اتفاق کرده جسم واقعه هائله در مدینه طیبه واقع شد - که تخم نفاق و خدیت اسلام از آن روز در میان مسلمانین پیدا شد - اصرور نام مسلمان و جمیع امت مرجومه بالاجیار نوکری و تهکن کافر را در قبة‌الاسلام که بصراحت قران حرام است می‌کنند و ازدواج مقدس باقی اسلام ججالت نمی‌کشد دیگر آنکه بواسطه ریاست گرلکه بدست اجانب است اسلحه زیادی هم روزه وارد می‌شود - ارمغانی نواحی تجویز هم قریب بلوای ارمنستان را در ایران بربا خواهند نمود و بقیناً دولت ایران جندی بعد ناین جمهوری محظيات عظیمه مبتلا خواهد شد - این مسئله ررواد اسلحه در حدود ایران بالمال موجب فرسودگی دولت عهایه هم توائد شد - باید اولیای دولتین دیهوکنن اسلامی از این مسئله مهمه تغافل نمکنند تا آنکه در آن مبتلای مهالک شدیده و بدمامت کریمه نگردد

وطن جاوی نمایند - البته درین صورت هبودی وطن و ترقی ملت مراقب سبب توانسته شد - و الا آن آن وخته‌ها که با هزار حیله و تزویر و تندی از فراخونه کردند بلاین بی‌علمی و پریشانی و مهاجه دول همسایه پس از خواهد داشت

در ایران و اهالی ایران اکتuar افشاخ مکاتب هست . ولی خیال از دیاباد نژاد آن و املاک و دهات مشغول شان کرده . در حد آنند که ساله گذشته یکده خریده امثال ذوق‌مقابل اندیاع نمایند . و قمع آجل خود و فرزندان وطن را نمی‌شناسند .

بلوی هر کس هدز قوه و استعداد و تفاهیت هنقدر تواند بلید . صدمت را از خواب غفلت بیدار نماید بحق تأیید حکم کند روز نامه‌های ملی را - البته یکوقق دوچرخه خواهد شد و گفته‌ها بنز خواهد شد .
(خیزخواه وطن)

حکم دمه از شرح پذیری و خیالات

﴿آقا میدزا علی اصغرخان﴾

(صفو اعظم معزول ایران)

(نفر: ۲۲)

ثایا - بواسطه جمی فریستگان که حور از بیشتر دزدند - و دامن عصمت ، مالک را در فلك از لوث تهمت ن آلبش نگذارند - پس از جندی فرزندان ایشان را بوده و بعده و بزم و ایلد . به محفل الس و مجلس قدس بیکنند - زیرا که بدران این بدینهان را درگاه بزرگی د - نگاه عظمت بقدر کلامی و لوازم حکمرانی باشد از لازمه لزوم حاضر بود - و این خود مضم است - سکه پس از مدفی سیکاری هر کس باشد گرفتار شکدستی بشود - و سامان رندگان اش بجهنم می‌بورد . پس بنای ایجاد اولاً این که بنای پروردش یافته‌اش برای دفع سحق از خود دنبال راه چاره می‌روند که شاید از آراء بتوانند تحقیق . عائی نموده حالت همچون خانواده خود را بخواهند -

ضرورت زندگانی و دقایق تربیت و رموز تجلیفات را مر صدمت بیگانه‌اند - و دالسته‌ها را بیگانه‌اند - و داشته‌اند . اسرار اگر نتوانیم فردا بکار ببریم - و از اخبارات خارجه بصیرت و آنها ملوانی زیاد نماید - تهذیث و بد نهاد تحقیص دهیم . نیک را نیک و بد را بگذویم . عدالت را از طلم ترق نماییم . و قائم علمی و صدق را نما سوچ ایام از روز نامه یادگیریم و بفهمیم . طلم طالم را و عدل و نظم مأمورین خودشان را بروزنامه‌ها ثبت و نشر نماییم که اگر ف الواقع ظالم باشند حیا نمایند و راه عدالت گیرند و رجال دولت متابه شده از مأمورین امور موافقه فرمایند - که بندگان خدا را نزدیکانند . و کات سودمند مکتب و سعادت و سبب آنها را روزنامه‌ها باهالی بروسانند - و تخم ترق و تمدن را در منارع قلوب ملت بپاشند - خلاصه همه چیز بالسان گویای روز نامه میسر است . افسوس که این مرا با و سعادت را نمایم این متصو و متعذر شده . جند چیز مانع ازین امور است اولاً روزنامه‌ها در شرط ظلم طالم مادون و ماجور غیباشند

ثایا اهالی از لداند و منافع روزنامه اطلاع ندارند ناآ برشا و آلو دگی نه جنان گرفتار نموده همراه که بتوانیم بیاد روزنامه بیو قیم را نه اهالی همه مشغول قتل و گدای و غالب سواد خواهند ندازند

حجم بیانات این مواد من بوره رور نامه هم نداریم - با این حالت چگویه ترق رای ماق امکان نواد شد - مگر ایکه از خواب غفلت بیدار و بیروی اسائز ملل هموده در هر حامکاب بار و درور نامه‌های آزاد روزانه - حاچ - و اسباب ترق صدمه از روی علم شویم - صاحبان مکتب ملت ما هم دامن هم و اسایش را نکنند هر کس نقدر قوه حویش بدل مساعی در افتتاح مکتاب و دائر نمودن آنها مکاربرده گویی بیکاری از هکستان ریوده محبت خودشان را در حق اولاد

حضور بیگانگان بالشده‌اند. پوشیده نیست تا کم باعثه ارتکاب قافع و عدم احتراب از رذائل شایسته عقاب و بکال و کیفر و دهاد است. وقتیکه اوش بر وساده و زادت شاند و یعنی ایالت لجازت جلوس نخشد. البته اورا بکار و فضائل استاد. کاف و کاروانش شماره. بیکرنه تو اند برخلاف میل درای لوکار کند. و تو اند بفهمه ایزاه که او میرود راهی است که دولت را بسیر مراحل انقراف - و ملت را دوچلر عقبات اضمحلال. و منصب را گرفتار مراتب احتلال. و مملکت را فقیر دریای زوف فیضان عبور دستی امداد. جطور میتواند. ادرالک تند که آنوه منتهی بدریان خطرناک طوفان زای است. که در هر رطایش کوچک‌ها فرو شده. و پس از مرور ایام و توالي پیالی تخته از آن کشتهای دوساحل نیوفاده‌اند. در این گرداب هائل پس از فرو شدن و انبار - امید رهای خیالی است باطل و بحال - و فرسی است غیر ممکن الابصال. در این هنگامه که ملکت را در دریای فا و روای و در شرف اضمحلال دید. اهالی را هم بخود برق و شهوت رانی معمر. خشای را در فضای ملک و رعیت قدرت و درخشانی ناشی مشاهدت کرد. داشت هنگام جیدن نهر بودیک - و گاه درودن محصول در رسیده - و برای آنکه تمام اقدامات او درست به تبعیه برسد. خاطر مهر معاشر اقدس اعلی را پسر ثالث فریاد محرك گردید که تقاض مکنونات و بقایای منویات را که در خوابیای سرائر پوشیده دارد. بدستیاری دیلو ماهی فریاد بخلو شهود گذارد. و بهم گیشان و هم ملان خود افتخار نموده گویا جنین نگوید. بایست - باینده دولت ایران و ملت قدیم آن - که ارشدت قدرت و فرم شوکت وقق فسای افلاک را بوای جولان سند خیال خود نشک شمردی. از وس شمشیر ملتش سالیان دور ملل نصاری همما ومات ارامنه و کری حصوصاً شبا را بهم بوردی آوردند. بایست باینده آن مات که لطفت ارمنستان

ازن بیگانگان بواسطه کبر و بخوبت - درین تحصیل صنعت و تجارت نمی‌ویند. و این گونه کارها را دون صفات خود میدانند. اقدام به فیض او غیور درین راه آسان تر از تجارت و کسب و تجارت دانسته بدن راه پاره می‌شوند. و این خود. مذہای آرزو و آمال او بود. بدستیاری آن جمع آن سادگان بیماره - و آن بیمارگان آواره هر را - در آن حیاتی‌های خطرناک بخوبی و بالک حاضر آورده. از جمله عنزت عاری. و این جامه و قار بیکری کرده. آنچه شایسته آن تاجرانم را بود. درباره آن میانان محظوظ بجا آورده. بسواه بدلایم - شکن و شرمدارشان کرده از مجلس می‌گذرد. وهم مؤکدآ سپارش می‌میاد تا در باند باری این ساریار نمهد و از در بواند. درین اگر جنین نمی‌چیرد بخداه و هر زمانی آنان در این درجه محدود می‌باشد. و مقصود حامل نمی‌گشت. کسانیکه در مجلس او بکیله شان دیده بودند. و تائیا احکام اورا درباره آنان شنیده و قصی جان می‌گذاشتند. و در خلوات و جلوت او آنان نیز و بزاری نمی‌جستند. اگر کرق رو بیگردند. در گرت دیگر رو برو بیگردند. لشک لعدک در کوی و بین این دست برو و دگان شکن او و فرق و سکنی یافته. درین اتفاصله تا جلنگ او با آن رفتار کرده ایشان نیز در باره طبقات بست تو او خود رفتار نمایند. در فرهنگی امک و وقق سیسیار کم. نهاند فرزندی از نجیبا که به نشک آلاش بیافت. و اولادیکه بذلت تن دو خداد. او نیز در این دست و هنگام بیکار نبود کسانی را که بیشتر به خشن و ردالت شهرت نداشتند. خوبده خود را به تقویات بستکاه دولتشان می‌آورد و کم کم بدر جانشان نایل می‌گرد. که هیچگاه در خواب تصویش بوای آنان امکان نداشت. پر و اینچ است آنچه بدن روش از کوکی بخورش یافته. کجا و کی و چه وقت لفظ هنک احترام دولت در افشار اجانب - و قنک ناموس ملت - در

پنچاهی هر مرتاحت بایران ملقت شد انگلستان
آنکونه آنکه او میتواند اقدام در کاری نمی‌کند.
جه پولیت آنان امروز است. که ایران دولت باشد
مستقل و مقتدر نا بتواند با پنهانی هندوستان
و مستمرات روس قابل باشد. و در وقت لر روم
و کار جداول و پیکار که بین انگلیس و روس برس
عد در تسبیبات آسیا حتی است پیطری اختیار کند. و
نگذارد روس از حلقه او بهند شزاد. این پولیت
می‌بیند که ما فرض اصلی و مقصود نفس الامری او
نمی‌باشد. که میتوانست دولت ایران را متفرض و با دشمن
را جمع کرده چون ملکه (ماداکاسکار) در یکی از شهر
های فرنگیش محوس دارد. مدھیش را بسیجیت
تدبیل و ملتش را به تحلیل بود. طبق رقیت بر
گردشان گذاشت. و در خانه خود حکوم دیگرانشان
آرد. تا چنان در زیر لگد اجانب بی سپر مراس
اسمهال گردد. که دیگر خیال سروری در خاطر شان
خیلور کند. پس خجالات خود را به ساعت دوس
اطهار گردد ار او در ایکار استمده است. در اول
مرحله سیمروس لزا و خواهش لتو (رزوی) را خواست.
و در این کار و احرای آن از بدل مال مصایف نکرد.
او هم دستیاران خود را آگاه کرده تا درین کار برآید
و اساس آن را فرام، آزند. دو اندک رطاف چنانکه
معلوم است. عمل رزوی در ایران وهم خورد. ار
انگلستان بربده و روسان بیوست. تا مدد آهل واه
را دربورد و مقصود نایل گردد. اگرچه درین اقدام
او این بردۀ افتتاح ملت و دولت ایران را مایش هاد.
و ار این راه معادل هش کردو نومن کهیاف رزوی ار
دولت ایران طلیگار شد. داشت که مینواد مقصود
رسد. ریوا که این بوده مکتفه کوچکی از خجالات محضی
او درباره ملت و دولت ایران بود. و چون خوب ار
امتحان دو آمد و پنجه آتبه امیدوار بود. ایست که
بس ار امو عمل رزوی گرگ شارش فارس را رای نهیں
این اسرار اس باگلیس اس ساله گرو داد. از قرار

و کریستان را محظوظ من مانتند. سخریت و استهان
آن مملکت عرب را که وطن گرامی من بود. پایهای
گردید. و انا هنوز وطنم را نایسی و عبودیت دائمی
محبوب کردند. و از جنبیدن لبت نعمت استهان ماق و
ملکی دولت محروم داشتند. و اقامه کریستان را
او داشت با ذشای نمی‌کردند. که ایش ایشان
ملت گرامی بواسطه داشتند پادشاه از خود اطفال
یشم ف پدر را ماند. که در رورهای رسمی و موقع
اعیاد ملی حکوم کان پدر دار که ملت با پادشاه است
سرور و حق حاصل. و نزید افتخار و شرف
از حکوم کان ف پدر ماند ارامنه ممتازد. اینک من
عک و حبل غافلش کرده. دوچار دستان خویش
آورده. نزدیک است دستیاری بیک حود. ملت
و دولت و سلطنش را بر ماد دهم. و از کیه دیرینه.
سیه خویش را سلکیار آرم. مقصود ازین مسافت
به همه دیدن محاب و هر ایام. و کام سنان یا عنود
دو سایه دوائی خوران بروی پیکر مغارب است. میتوان
در این حوضه یخی و هر صه عصلت بروی. دستیاری
دانایان نهادگی را ساد. و شعبدهه مارها بوای عم فرای
دلت اندی را سار کرده. کیه حکمی آغاز کم.
باطاییم الحیل دوسته و برادرانه ب آنکه گان عناد
و حضوت در آن واه یاد. یا ار مقاصد ماطق
آگاه گردد. جهان نارگرانی و دوشن گدارم. و راه
همان ذا در پیشنه هم. که تا محدود از نکات این
ده سق و حظر ای برادری و حلوس خردار شود.
در سامان ب آتهای حمهال و عفات جنان دلخیز آن مار
گران و اماده و ریزان و سامان گردد که هلاک و
روالو اثرا اس و رفیت را بروای خود را حقی موص کند
و سلطار مدان دام اند افتند و در آن کو دال ف در عالم
خلاصه باز حمایت در و تشکیل کیا ف رزوی
دامان همت بر کر استوار گردد مرداه قدم در ایران
کدشت. امیار آنرا بدو هیچ لاجمه داده مانی
لبرای رسد در راه این حدم ار که ب اگاه گرفت

برهایون بازدیده شدند، این دستور داشت: عایله درین

ملکهاد هلا جمع آوری نموده، بکار بود از خانه مسیلر که
نمیدادند، این دستور هر سهان ملکی خوبیه ملایق شان
بشد دوست عایله نبود - زیرا قوس‌سهامی، بول مادر و را

سالی بالغ بر پنهان نیمان، مسیلر فهی این لام مخصوصه
از طوف دولتی، تبوعه خوبش علاوه بر متوجه ایشان

داده بشود - دد پیش آنها خیلی ماه رسوانی و بدنهای

بود - لمسال هم باقیار مسابق ملکی هم نموده، آورده

بودند قبول نموده، سهل است که این بدعت اسروقوف
داشت که، نام دولت، چندین هزار ساله بجهت این وحی

مخصوصه بآن زد رخان و هم، نکوده - کار بولگرانه که
بک از بناهای متبر و در، وفع نتسازی، واقع

است - امدون و بیرونی را، فسارهای دنگی و
قادیان رنگارنگ و برقهای، بیو خود تبدیل و از هار

قشگی‌های آذن، سمه بودید که ناکنون، دو این شهیں
منش بدهد شده و شب در بزم همای، خیل بخلل ناباع

دولت قویش و کوت عده، قلمی، دوی متعابه و مأمورین
و اکر و اشوف و معموبین، بد ن از جهاد صد هزار معاور

بودید داده شد اصفهان در دو دوی خواهای معزی، اه
موحد مرفرانی و امدوواری هم بیان این صفحات گردید

نایس حوال قوس‌نگری بخواهی را درگان آدر بخون
و تریت باشگان این عصر وقی حصر است - از هرچهه

اقدام بخوالات محظیان قویان نموده در، کمال این
استراحت و پسرفت امور - بع دولت عیناً داشت

جائزه ای داشته از روی و معرف شیخی مشاق شاگردان
دستان ناصری ضریزون را در بجهاد گرفته بدست

است که اینها همه نیزه حسن اخواب حنبل سعادت
بنایی میباشد که در حق انسان دولت جوید مدت

علیه داردند

۵۰ مکتوب از اصفهان

۲۵ جادی‌الثانی سنه ۱۳۶۱

مدبر محترم حبیل‌المعنی را ذهن خود میخورد -

حدی ۱۲ بین بجهه، در باغها خشم شد -

نگو نا چه بازی، گند رو خواست -

و از باغ‌های شروع بفراهم آوردند، ملزم بسدا بحق بجهه

دوم سکر - که در انجیل ام بوده، حکم بسیم، از ملتی دو

دولت و ملکت و پادشاه ایران در اینه و ملکه و

حصنه بجا بجز در، اوراق تاریخ بطق نهاد (بلطف دار)

- **۵۱ مکتوب لز طربیزوف** -

۵۲ جادی‌الثانی ۱۳۶۱

گلپی مدبر روشن ضمیر، حبیل‌المعنی دامت افانته

العالی را ذهن میدهد - از آنجاییکه همت ناند جنابهای

بیوسته برا اشاغه توفیقات مات حضور و لذت‌نظرت، باش

هموله بر افاعة تجیهات دوست محظوظ است - هر چندین

متدن داشت که ازین هقوله معلومات خود را رسیدن

بمحضر جنابهای طریق کسل و سنتلت نمود

لهذا درین ایام موادیکه مایه سرافرازی مات و

امیدواری اینای دوست ابد مدت است و از حنبل

جنزال قویان که از مأمورین قدیم و باکفایت و قانون

شناس دوست عایله است بظهور و سیده جنابهی در هریض

آن خود داری شود **۵۲ مکتوب** حقیقت نموده از تحدیت

سمت جنایکه قادر بی‌آی در ستاش آن افزونی را

وعده فریوده تغافل و رزیده خو هیم و

قریب همه ماجدت که حدابه همزی ایه به سخال

قوس‌لگری (طربیزون) رواق امروز شده رشته مراوده

و سلوک حسنه را **۵۳ مکتوب** اوین شرط عده مذموريته

است چه با حکومت عایله و چه با مأمورین خارجه

بطوری مستوار نموده که فرب و بوسی از کهابت

ورزان رأی ایشان را نحسین خوانی شده هفل بخانی

خود قرار داده اند -

دو رور قبل که بوم میلاد مسعودت اعای حضرت -

قدس هایون شاهنشاهی بود داد شاه بر سر را داد

ازین بک شکته خوالات ایشان عموم و ملن برستارا

بویزه جنابهای که بگاه ترقی خواه ملت و دولت مسنبند

علوم توأم شد - در سی و سه مصارف حسن میلاد

بیت امال مامین میدادسته و همام سیرش درین بجایه بود . .
لذا بهر وسیله که تو استند - و بهر نزدیک پیش فتنشان
شد . یقتصای امور طبیعیه که (بیشه جه برشد بزند پیل
را) این مرد محترم بزرگرا از مر کار دولت و ملت
دور داشته -

میرزا علی اصغر خان چون دو باره بمسد .
صدارت جای گزید . هوض آنکه بیروی از آن بخیالات
عالیه و مقاصد متعالیه نماید - رایداً علی ما سبق خود
فرضی برداخته عفاد (تعریف الایتاء باشد ادعا)
هم خیالات مکونه حود را بر عالمیان ظاهر ساخت و هم
مقاصد عالیه حاجی امین الدوّله را بیش از پیش دولت عام و
خاص جلوه بروز بخشد - تا جایی که مخالفین حاجی
امین الدوّله و دوستداران صدر اعظم هم خواستکار مسلک
امین الدوّله شده محالف باشند و دوشن میرزا علی اصغر
حن گردیدند -

دوم - فرضه که صدر اعظم با آن شرایط دولت
دلیل کن . و آن عقود ملت نابود سار و آنهمه معایب
باهره و خرابیهای ظاهره که هر یحیی بی به مصارس بوده
ارزوں نمود . و در مقابل آن - آن مصارف خیثه که حسن
هر یحیی اراسه اعش مشتمل اخاطر بیگرد دمود . و بردن شاد
راهدسائی در فریستان و نار آوردن آن سگهای که نارخ ایوان او
تابدنشکنی ساخت سر برگردید . برای دولت مدن عظمت واقع
مدن شوست آنها بگی بالآخر این باصود می آید که اعلان
فرضی جدی باعلام سیر و گشتی چنان بفرنگ دریک احصار داده
شود . از آن بلا بر اعلام فرضه ثانوی و اعلان مسافت
دوهان شاه هرگستان شد . این عمل مصارش غایب
بچیع اورد ملت بود - جه ادای این فروض را ملت
دهد در بود . از این گذته تحمل و ق العاده که دولت در
مادة این فروض مدربه که کرک بر ملت نمود . بلکه منته
خیالات مکونه صدر اعظم را بمهن آشکارا داشته از
اخطار عامه اش امداخت - و جمیع افراد ملت را یعنی
حاصل شد که میرزا علی اصغر حن در محو ملت و
افراس دولت اروی محمد نه سه و خطا اقدام دارد

دیروز تذکرها خبر استعفای صدر اعظم ایه طهیران
رسید - هیچکس مثل میرزا علی اصغر خان ابتدا نزد
ملت و دولت خوشام نبود - و عاقبت هم احمدی
ماند او بدام سگردید

اگرچه علت بدنامی آقا میرزا علی اصغر خان سیار
بود . ولی چهار امر آن ریاده اهم و مورث توجه عام
وحاص گردید -

بدوآ . صدارت شش ماهه حاجی امین الدوّله (که حدانش
حرای سیک بختیار) . جه بو ایوان خیالات عالیه اطاهر
ساخته . کشاوهای دماغ ملت را تا لهاره بالک نمود . و بعضی
کارهای عده را بیز مانند افتتاح مدارس و آزادی
قد محابا و آزادی اهکار بقات و شفه اداره گردید
و سرمه وغیره را از قوه فعل آورد -

چون از رطبه امیو کمیر میرزا نهی خان (که میویش
آرامگاه ناد) ایام بلکه عامی سیار گذشته - و ماهه
مردم از خدالات عالیه متعالیه آن وزیر روش صیر
سیرواقف - و حز بحق خواص که شمه در بوادیخ
دیده مقاصد آندر بودگ را سهیجه و نمی داشتند .
و از آن بعد عالی صدور ایران عملی که مورث آزادی
و نار بیل و ماهه حرکت حس ملت شود بخای سیاره
و دید - از این رو مده اعمال و افعال و حرکات میرزا
من سهر حن در اسوار جدان مورث فاخت و ماهه
و احباب اصور نموده ملت در شش ماهه صدارت حاجی
امین الدوّله همیغدوشد که بدران از سرت . و رشت ر از
پیش - بصر داده نا در حجه خیر و شر خود را شسته
دوست و دشمن حوش داسی

حاشیه دولت همان چون خدالات حاجی امین الدوّله
را ، این نا مقاصد خود داشته می اسیدار هم عامل
حوالش کند ، نیماه آهل و مه و دهات من در
دهه - حقی امین الدوّله را هر دهه مردیه - ریش
و این در حجه بر ق ملت و عروج دهان را
د ، دسام ، زائر ، میزار ، حج و خرج دولت و
ترتیب فتوح و افتتاح مدارس و قطع ایادی حاشیه از

خلل نیز بود (منع چه پنهن حریص نشود اسان) اهالی ایوان را از داخله و خارجه پیش از پنهن بخواهند جراحت و بدست آوردن آن مائل و حریص و جری ساخت - بل آنچه بدینه بحث و دولت ایوان رخ نموده همه از جهالت و فرور بوده است

چهارم - امتیازات پدری خانه پرآذار که صدر اعظم بخارجه خاصه بدلت روس داده است . و حبایت پنهن که در مقابل مسلمانان از اراده و فرقه باشد - این نکته سائز مواد را کم کم پنهن یک مرتبه سرباز کرده غفونش همیبا فراگرفت . با این از او متفرق شده بود . که اگر اعیان حضرت شاهنشاه قطع دست حائنة او را از دامان دولت نمیرمود بعیده بود . که اختلاف ملت و دولت منجر با وسعت رازیها میشود .

عقیده جمی براین است که این و بعد دولت در اصلاحات ملک و ملت اقدامات مجده خواهد نمود . چه شاهنشاه ایران طبعاً مائل به ترقیات مایه و انتظامات دولتیه میباشد صدر اعظم سد سدید در پیش رفت خیالات ملوکا به بود محمد الله عاق برخاست . و مانع برطرف شد . عما قریب آوازهای خوش اخان در توهیات ایران شنیده خواهد شد

فعلاً . شاهزاده عین الدوله که از کهان و رجال است واسطه بین شاه و رعایا قرار یافته . در حنیف اعیان حضرت شاهنشاهی عهدت ریاست وزرائش تحشیده - و حز و وزارت عدلیه که به نظام الملک داده شده هیچ بدل و تغییر آنی در سائز ادارات مداده نمود . ولی عما قریب تغییرات کلی داده خواهد شد

افواه است که دولت صدر اعظم را حکم با خراج از ایران نموده . جمی را عقیده براین است که صدر اعظم خود از دولت احراز رفتن مکه را خواسته گویا دولت اجازه اش مداده است . قصدش از رفتن به که آنات مسلم خوبیش میداشد . چه در ماده حایه از باشیه و اداء و رد و هابیکه سبب باساطین و حله دین گشت . حیاتی عاند و برخی عجلان و پرا تکفیر نمودند . محض رفع این اسم از خود

سخن حامیان صدر اعظم بیز ، بنای جزویان حایت ، او را بروستند . سوم . عداوت سریحة و دشمنی که صدر اعظم با ارباب معارف و صاحبان جراید و مکاتب و مدارس نمود - میرزا علی اصغر خان مردمی است با جودت و ذکاءت ولی فرنگیها دور از علم و تربیت . جون خود تربیت نیاقه فطره با دانایان و صاحبان صیاست و درایت همانند و مخالفت میورزد . در ایام ریاست خود هاره تربیت شدگان با دانش و علم را از دستگاه دولت دور میداشت . و کسانی را نوق حی بخشنود که تربیت و دانش آنها از او کمتر باشد - چه این امر روشن است که شخص جاهم بشخص عالم در خلا و ملا و جلوت بو خلوت هاره نمیتواند بزرگی و جلالت بفروشد - این بود که در ایام ریاست وی هاره علام و فضلا و رجال با داشن را با بی کار میگذارد - و با درمانه وربیت های خارجه و داخله از دربار دولت تبعید میشود - و غالب را مطرود و منصوب دولتشان قرار میداد - بالجمله جندی بود صردم بخواهند جراید عادی شده لذائذ اطلاعات و حطائط داشن را از وضع عالم برده - در حقیقت تریاکی اخبار شده بودند - صدر اعظم تاوقیک جراید فارسی خارجه را منوع از دخول ایران نموده . و در انسداد مدارس داخله اصرار نکرده بود حز برخی از خواصی بیکنونات خیالات او نبرده در افتخار عالمه جندان بدنام ورسوا نشده بود - جون جراید را منوع و مدارس را مسدود داشت . عداوت و مخالفت خود را با ارباب معارف آشکارا کرد - جرائد بیز که تا اندازه ملاحظه کرده . دست حلول روداشته . در پرده سخن میراندند . دست از پیش رو - و پرده از روی کار برداشته - افعال و اعمال وی آتفای و بازاری گردید . صدر اعظم از ضرور و نجوف سکه اثر و نتیجه جهالت او بود به تصور دو نمی آورد که این گونه خدمات و اقدامات مجده از جراید فارسی که هنوز نسبت بجرائد مال دیگر حکم قطوه و دریا را دارند برآید . در منع دخول جراید اصرار ورزید . و

ل آنها، گوشن و زاده، رسیده، عده متفق گشوده، لایحه
پس از این مدت، جمهور این، هر راهی نمیشود در ملاقات
جوبی و شور، (کیمی) بر رائی سه مرچه، این گروه
و صنف نموده است.

آن سیمی دولت ژاپونی در مدن تکریهات روز نامه
(اصفهان) و دو ملخه حوت قشون ژاپون بجای
(گوریا)، تبدیل کرد. و سیان گردانست که تاکنون یعنی
دولتین ووس و ژاپون در ماده (گوریا) و (منجوریا)
هیچ امر فیصل، شرعاً است. عقیده سفیر دولت مشاور البه
این است که دولت ژاپون در ماده تخلیه منجوریا اقدام

نمیگذارد، روس مخواهد نمود
آن خبر (روز) از شنکهای خبر میدهد که یعنی، دولتین
ژاپون و امر نکا مقابله نمایند، ضمناً در افتتاح، هویندر
منجوریا بایی نجارت عموم دول افق نموده است

(۱۷ ربیع - ۹ اکتوبر)

آن اخبار نیم رسمی پاریس اعلام داده که چون دولت
مراکو محوله فرقه، (موس) در حله، بر کشف حنک
فرانس بوده - لذا دولت فرانس از سلطان مراکو بار
خواست نموده است. ازین نکته خیالات آشنا فرانس
در ناره میز و خوبی طاهر میدوادند

آن در دو انتشاری از فرانس چنین مذکوره شده که
حکمت عمل فرانسه در ماده مراکو همان است که باقی اعلام
باقه است و بزر تعبیه شده که یک فوج سواره
بری مکاهدزی سرحدات مراکو رواه شود

آن یعنی در حال سیاسی اسلامبول افواه است که جنگ
بری انسان ماهی حواهد ماد

آن خبر، (ووتر) از (تیوچوانک) خبر میدهد که
امیرالبحر روزن (الکس اف) امتحان سیر کشتهای جنگی
روس را میبدو (آرتم) میباشد. و نود کشتهای موشك
را وارد نموده - در باره تخلیه منجوریا گفتگوی
شنبده عی شود

آن (رول عنی پرسی) نائب وزیر خارجه انگلستان
مقرر. و مستر (رویکر کاوندیش) وزیر خزانه قرار یافت

(و ملقاء شبهه از این مدت) نمیخواهد - و گویا قبید دارند
نه میتوانند بعثت آمده خدمت علایی اعلام نمایند
نمایند بتوانند حله، دین را فربخته واسطه بخواش، قبیل
داده دوباره خودی در حضنگاه دولت اندارد - ولی
هیهات است که یعنی گویه تداور بهادر ناساطین دین
میعنی افاهه شبهه باید - شبهه میشود که اورا در قیام
بعهم و قزوین خبر نموده مد بالکم، رود معلوم نیست
چه آقا نراغه سمعه افهه تعلی به طهریان حباب شد
کمال احترم وارد گردید - برعی از عماق دریگر را هم
از اصفهان طلب کرد و نمود. شاه حوتکشان موقوف
نمیشد - بجهه همه این تداور را میدواعظم مینمود
در اصفهان از هر حبه لمیت و فوار و اوراق
و راوان است

اعتشات داغله، ایوان طاعرا همه بامیت تبدل
میشند - ولی نا دولت کله رفع خرابیهای اصدر اعظم را
میگذرد میکل است باش امانت موقق اطمینان حاصل نمود
علایی اعلام در ماده ساز اصلاحات با دولت
تعارفه دارند. عبیده حقی بر این است که برعی اصلاحات
حال و می و در جه دعوی حرا خواهد آمد
دوست سرمی مات د دواب (م - ع - خ)
حکم (بقیه نکرایات)

(۱۸ ربیع - ۱۰ اکتوبر)

آن (مسر جه یعنی) نصیر طلبک در (گردن) داده
شهر دشه است که پاش مکونهای مسر (کاهدن)
عسلک حسره در حایه آن مسلک اند قوب بخشوده -
سد بن-سلاک و حوده مالا (جارة انگلستان) رومین
خوردده محلات دواب انگلیس برباد رفته است - مثل
ایسکه، در، شکر و بسم و آهی و مسوحات پیه سطع و
صاهر بود و بعده توهانیده که اگر خیال وی فوت گیرد
که ریشان ریجاد و مواجه شد، بیش خواهد گردید

آن صدعت پشگان انگلستان بدوا آرضا نمیدادند که
عجیب کرک دو شیاء صناعق دده شود - ولی سطع
میز چیزیان در (کیدا) با مدهای اثر مقبول افتاده. این

» جبل المتنین یا کلکته	» اول بعده
(مدیکلن کالج استریت غربی)	» روزنامه مقدس
• (سالانه) - شش هه)	• (کلیه امور اداره)
• (هر ۴ هند) - و بروزه)	• (باصدیر کل مؤید اسلام است
• (۱۲۰ روپیه) - ۷ روپیه)	• (منتظم اداره)
• (پیغامبر و افغانستان)	• (آقامحمدجواد شیرازی است)
• (در سده ۱۹ قرن)	• (هر دو شنبه طبع)
• (عثمان و مصر)	• (و سه شنبه توزیع میشود)
• (۵ مجیدی - ۳ مجیدی)	• (هیات این دو شنبه)
• (اروپا و چین)	• (۲۷ دی ۱۳۲۱ هجری)
• (۳۰ فرنک ۱۷ فرنک)	» مصادف
• (قبل از دریافت نمودن قبض اداره)	• (خریداران نباید قیمت اخبار را باحدی تسلیم نمایند) (۱۰ منات - ۶ منات)
• (۱۹۰۳ میلادی) (خریداران نباید قیمت اخبار را باحدی تسلیم نمایند) (۱۰ منات - ۶ منات)	» مصادف

جبل المتنین

سنه ۱۳۱۱

در این حزبه او هرگونه علوم و وقایع ساسی و مافع دولتی و فوائد ماقی محظوظ شد
میتوان مراسلات عام المنفعه قبول و در انتشارش اداره آرادست (آنها)

(تقریباً) رفته - هوازده روز نیز در آنها توقف داشته بس ار آن سراحت به (ویاه) نمودند - بعد از سه رور قیام - در شعاخانه سناطور (که فقط برای علاج نزگان و اکار و شاهزادگان اطربیش و عیوه مرتضی شده و بجزین صریحهای جمیع اروپا و ممتاز خوبین شعاخانهای فریم است - و بزرگترین داکتزان و اطبای اطربیشی و آلمانی در آن صریحهای سمت ملازمت دارند) تشریف چوده - دو اطاق مخصوص برای ایشان خالی و پانزده و در کامل در شعاخانه (سناطور) مشغول معالجه بودند - شکایت ایشان گویا از سک مذابه است -

هر رجب از طرف اعیان حضرت اقدس شاهنشاهی تکراف رسیده بس از احوال پرسی امن در حرکتشان بجانب ایران شده بود - چهار روز بعد از آن جناب (معین الملک) فرزند تبریزی ایشان از (تبریخان شوره) حس الامر رونق افروز (ویاه) شده جناب امین الدوّله را دن جرکت بایوان رضا نمودند
ار پس تکراف شاه و ورود معین الملک جناب نموده - او آن بعد برای مذاوای آب مدنی به

» فهرست مندرجات

نهضت حناب حاجی امین الدوّله بایران * تکرافات * عزل و اخراج صدر اعظم از ایران * مکتوب یکی از دانایان * مکتوب از طهران * تعریف گرک * مکتوب از بادکوبه * قابل توجه حکومت جایله خراسان * قابل توجه تجار محترم ایران * مکتوب از طهران * شرح بلتیک و خیالات آقا میرزا اصغر خان * پند نامه یکی از ادبای ایران * مکتوب تبریخان شوره * اورخانه * بیکی از دانشمندان * مکتوب از صامسون * کلکته *

نهضت حناب حاجی امین الدوّله بایران

وقایع تکار جبل المتنین از (ویاه) می بود - جناب مستطاب حاجی امین الدوّله (۱۰) جدادی الاول از (تبریخان شوره) وارد (ویاه) پایی تخت اطربیش شده -

پیست و یکم شهر مذکور برای علاج با آهای معدنی رهیمار (مریم آباد) گردیده . بس از هوازده روز اقامت عووهت به (ویاه) فرمودند - سه روز در مسماخانه بزرگ بریستو : (که قیامگاه شاهزادگان و جایگاه سلطان) ائمه که من غیر وسم واره (ویاه) می شود) قیام *

و جمع صوبجات جیغ منجور را اخنان قشون می پلند - افسران روسی اظهار داشته اند که در نهاده نخبه منجور را اینا خبری با آنان ترسیده است
 ة حکومت روسی در منجور را به خبر (روپر) اظهار داشته که در ماده نخبه منجور را هیچگونه خبری بوی ترسیده است - و از اعلامات وصی جنان ظاهری شود که دولت روس مستحلاً منجورها را در تصرف خود مشمول نهاده داشته
 ة مسز (هاردویک) ناظر وزارت هند مقرر شده است
 (۲۰ ربیع - ۶ اکتبر)

ة خبرهای تعبیر خیزی کا از ژاپن بوزانه میوسد توجه جمیع سید اسپونرها بجهانی دور شرق متعطف میدارد. آنچه تحقیق پیوسته دولت روس در نگاهداشت منجور را مصمم است - دولت ژاپن و دول سازه مدعی حقوق تجارت خویش در منجور را میباشد - هرگاه دولت روس وفا بوعده خود باید دول سازه با او از در مخالفت بیرون نخواهد شد - دولت روس (زادویچ و باین) از دریای جین در پندر سوید وارد شده اند
 ة (کبدان و کس) و لیس قو نسل انگلیس برای مشوره شرکت در قشون جبهه که بر مخالف، ملای مفتون حرکت کرده وارد لندن شده است
 (۲۱ ربیع - ۱۲ اکتبر)

ة (مسز آستین چبرلین). در بر منگهم ضمن تقریب خود اظهار داشته که تاوقی رایوت کیسیون حدگ استهاع نشود - و امور راجمه باداره جنگی نظام نگیرد دولت اقدام در هیچ امری نخواهد نمود -

ة دولت ژاپن سفر خود را در نگاستان هدایت نموده که هیچگونه گفتگو در ماده مسئله دور شرق نماید ة بن عثمان و بلدر گفتگوست که (۴۰۰) هزار مهاجرین مقدونیا که در بلغاریه بولطن خودشان باز شوند - با بمالی اطمینان میدهد که در حق آنان ساعت و هواهی نماید - مهاجرین نیز اقرار مینهایند که

امین الدوله عاجلاً بایک حکیم آلمانی کفرانس ویرا نیز نیکو میداند با قرار راه آمن مخصوص بجانب (دستف) حرکت فرموده بعید نیست چند روزه در (دستف) قیام فرمایند تاکلیه وضع فاهمشان شده - حسب الامر بجانب ایران رهبار گردند

از قرار مسموع تاکراف ثانوی نیز از جانب ولينعمت ایرانیان رسیده که عاجلاً جناب حاجی امین الدوله با استراحت فایده و ملزمات لایقه با لفظ و عیانه رهبار طهران گردند - خداوند خدمات این وجود محترم را بملت و دولت ایران گوارا فرماید - و زایداً علی طبق دولت و ملت را قدردان و حق پسند گرداند

تلاکرافات

(۱۷ ربیع - ۹ اکتبر)

ة کویا مراجعه به مجلس ثالثی را دولتین فرانس و انگلیس فیصل نموده - ولی معلوم باشد که این از مسائل متافع فیه را موضوع بحث قرار نخواهد داد

(۱۸ ربیع - ۱۰ اکتبر)

ة مسز (برامیل دیوپورت) در وزارت جنگ دولت انگلیس ناظر مقرر گردید
 ة از اخبارات اخیره جنان مستفاد میشود که تاکنون سئله مراجعته به مجلس ثالثی دولتین فرانس و انگلیس تصویب نشده در بعضی مواد آن متأمل اند

ة (مارکوف) موجود تاکراف بیسم از وسط دریای اطلسیک با امریکا و انگلیس مخابره نموده است
 (۱۹ ربیع - ۱۱ اکتبر)

ة یعنی بالغار و عیان مخابره در انسداد بلوای مقدویا جاوی است . ولی در محدودات آثار شودش بیش از پیش نمودار گردیده . بعید نیست که کارها زیاده بوان سخت و مشکل شود - امارت بالغار دهم شهر حال حکم بحرکت قشون بجانب (قستولیل) داده است - امارت مذارالله در ماده اعتصاش سرحد به باهالی تکایت بوده تا کنون ۲۰۰۰ مهاجرین مقدویا در بالغار پناهندگانند
 ة سرداران روسی در کوه و مازارهای (سیوجوانک)

مقدمه ذاکرته اند که بشرطیت خصوص به مجلس حکومت و نایق (عیک) مراجعت نمایند
لذا خبر (روز) از بندو (آئهور) خبر میدهد که امیرالبحر روس (الکس اوپ) سان هفتاد و شش هزار فتوشا روز دوشنبه در بندر مذکور دیده است - و تا کنون یکصد هزار قشون پر بندر منبور جمع آوری شده - افسران و سوی اطهار میدارند که این ندارکات جنگی از روی مآل آمدیشی است - امیرالبحر موصوف اطهار داشته که بهترین تدابیر برای تکامدی صالح در اتصالی شرق این است که دولت روس قوای جنگی خود را در بندر (آئهور) زیاد نماید .

(۲۳ ربیع - ۱۰ اکتبر)

لذا اعیان‌حضرت پادشاه ایتالیا بازوجه محترمه شان و وزیر خارجه اصرور وارد پاریس شدند - رئیس جمهوری فرانس بازوجه محترمه خود و مسیوداکاسی وزیر خارجه برای پذیرائی در ایستگاه حاضر بودند - و چه غیری از اهالی فرانس نیز در ایستگاه موجود هد اطمینان می‌نمودند پادشاه ایتالیا در عمارت وزارت خارجه توقف فرمود

لذا خبر (روز) از (یکوهاما) خبر میدهد که وزیر خنک و وزیر اعظم و وزیر خارجه و وزیر مالیه ژاپن در (توکیو) با یکدیگر ملاقات طویل نموده - مشوره داشته اند

لذا بحوض خبر یکه خبر (روز) از (توکیو) میدهد دولت ژاپن مصراحت که دولت روس بمواعید خوبی در ناره متعهد بود - اخبارات ژاپن تا کنون درین واد ساکنند - اخبار (بجی بجی) که از اوین چرائد ژاپن بشمار است - می‌نویسد که امپراطور روس خواهان صالح و مسلط است - روزنامه (بجی بجی) ژاپن عقیده و این است که امنیت در سوری و قرار ماند که دولت روس بمواعید خود وفا نماید

(۲۴ ربیع - ۱۶ اکتبر)

لذا وقایع نگار (طمس) از پیکن مینویسد که یوم یعنی چینیکه در سفارتخانه انگلیس مجلس رقص منعقد بود - جماعی از چینیان سه نمودند که اطاق ذخیره فشانک و

آنچه را قلت برمد بذ محنن

لذا در (کبب کلوپ) فقط شهد دارد - موافق هم هلاک گردیده - شیر و سکه نیز دستیاب نهی شود لذا (آنریل الفرد لثفن) ضمن تصریح خود در ماده انسداد آزادی نجابت یا نجابت قضیله با آرای (مستربنور) و (مسترچرلین) آفاق نموده است لذا آگرچه (مسترچرلین) مبتلای بعرض قرس می‌باشد ولی مظنون نمی‌باشد که بناریع ۴۰ در (نیوکاستل) نطق خواهد گذاشت

لذا پادشاه ایتالیا با توجه حضوره شان اصرور بجانب پاریس رهسپار شدند - دولت فرانسه تدارک پذیرائی شایان دیده است - و نیز در ماده محافظه ایشان انتظامی خصوص کرده اند - درین راه نایب‌ناین خصوص دولت روسی که شامل خط مذریکه امپراطور مشارکه در نیامدهن به ایتالیا نوته بود رسیده وشن کرد

(۲۵ ربیع - ۱۶ اکتبر)

لذا دولت ایتالیا برای منیز قوه بحری خود درین حکم داده که یک کشتی جنگی دیگر نیز بداصوب حرکت دهد

لذا بسده ریاست شورای دولت بھای (دبوك آف دیویشلر) لارد لنددون مقرر گردید

لذا معاوذه نصفیه معاملات سرجدی بروس و افغانستان (کلاش اوپ) سودار روسی و جند نفر افسران دیگر رهسپار گردیده اند

لذا پادشاه بالزیک در پاریس آمده که (مسیولویه) رئیس جمهوری فرانس و پادشاه ایتالیا را ملاقات شده در ماده مجلس نایق منباب (کانگو) که ۴۰ جون از جانب دولت انگلیس تحریک شده بود امضان نماید

لذا در جنوب فرانسه بلوا بالا گرفته - بلوائیان کارخانه‌های جند را خراب نموده - برای احتراق بسکنجها بورش بودند - هلاقت قشون مسلح طلب شده با وحش زیاد بازار و کوچه‌ها را از بلوائیان تخلیه نموده اند لذا مقاوله مجلس نایق فرانس و انگلیس باعضا رسیده

نماید که موافع اشغال دولت مکرر شد. طریق و حکم رو
آخر میخواست این هنر لغودی صادر نماید. بدینه دو
سه وزیر، هنر حکومت پیمانه را بسیار یکردند. تا اینجا
دیگر خود عهدی نداشتند و پس از جمهوری روز دیگر
وارد (ویانه) و پس از توقف قایل بجانب ایتالیا
وهیمار خواهد گردید. از آنها تدارک و ساز سفر
حصار را خواهد نمود.

دورنامه (المؤيد) پس از نگارش خبر عزل
بلدو اعظم مجذوب مبنویشد که آقا بروما علی اصفرخان که
حسب الامر شاهام حركت بجانب حجاج خواهد انصرافی.
اسلامبول و هیمار خواهد گردید. احمد روز در
اسلامبول و بیست روز در مهر توقف خواهد داشت.
(میکن است که تمام اماکن مذکوره را گردش نماید)
خلاصه حق این است که خیز خواهان وطن را
حکم با خراج صدراعظم مطلوب واقع نشد. بجهة این
نهایی آمال صدراعظم بود که پس از اتفاق خلاصه ملت
و دولت و ریختن خون بسیاری از بزرگان و بولادی
صدھا حابوادھای کم مفت بدرزند. اقلام دولت را
شایسته بود که حساب می ساله او را از روی پک
قاعدۀ صحیحی کشیده املاک نقصاناییکه ملت و دولت
وارد آورده از او باز یافت دارد. کم از کم حساب
پیغام کرور فرض را از او منکر فتند. هلا نیز از
شصت رها شده با آمشت پس از خنگ است

قوام السلطنه نیز سفارت (ویانه) را وداع گفت
سبب همان کم صریح امپراطور پسر اسپهانی که
نمیخواهم بنویسم بود. همین قدر بدانید جواند (ویانه)
رواست یا دروغ ما ایوانیا را مقتضی نمودند. کارهای
سفارت موقتاً راجح بنوروز خان بر زند برادر ایشان
است. اثاث الیت قوام السلطنه را به باریس فرستادند.
خود او نیز در باریس است

آقا میرزا فرج الله خان مستنصر السلطنه حمزه قولی
و وزیر مقیم مصر استغفا داد. گویا استغفایشان
هم در وزارت خارجہ قبول شده. مستنصر السلطنه
با ایوانیان مصر خیل خوش سلوک نمود. مسحوع
نمود که بی از اخوان سفیر کیم اسلامبول بجزل
قوسکری مصر نامزد گردیده. اهالی مصر کمال تأسف
را از استغفای مستنصر السلطنه دارند.

ماره ده که موقق سفلو نخواسته بود آتش زند ولی
مقصو از مردم نگردید.

۵ (۱۳۷۱) دی دویک (آب و زیراهن) از ارلد آف
وانک، (ب وریه حکم اگلستان مقرر شد) ۱۳۷۱

۱۳۷۱ (۱۳۷۱) هر سه ماهه هدف ملده بوده رای انتخاب نظر
مسرچی لیس در (برمنگام) رفته است
۱۳۷۱ (۱۳۷۱) رشدر (آرسن) بر دیده که بوم
چهارمین ده ساله هر که سر از این روی دیده بودند
 فقط (۴۰۰۰) ده حیله قشون موحده (۱۰۰۰۰۰) ایست
 لایخا است. وس دو (بیوچه آنک) رده و ایست
 که شناسی نمایه و دیگر آن قائم نموده بکسر از امریکائیان
 و دو ده ای انگلیس. هم ده آن مجلس شرکت داده
 نصدیه امو لازمه را بالاشتراتک نماید

ز ۲۵ ربیع - ۱۷ اکتوبر)

۳ اخبار (مارنگ بست) مبنویسده ز (بهایوی) خبر یافته
 که دولت زیور قشون خود را در (سکیمک) حکم آورد
 ۳ مسیر (ربیعی). ولارد جارح هملن) هر دو بجهد آ
 خلاف گرگ ارزاق اتفاق نموده و در نبات مدعای خود
 عمأقر. شروع مکار روای خواهند نمود. (دیوک آف
 دیشان) اطیفان داده که کاملآ تا ملاحظه حالات
 نشود محمد داریاست مجلس شورایی دولت را قبول نخواهد نمود
 ۳ (ماریس اراف) کسردار بزرگ با غیان مقدونیا
 بود این حمایا و داعم نمود

عزال و اخراج آقا میرزا علی اصفرخان

۴ صدراعظم از ایران)

۵ توفیق جبری

و قایع نگار حبل المتنع از باریس بمحض خبر تاگراف
 می بودند. که جون آقا میرزا علی اصفرخان صدراعظم
 ایران در نام عزل اوله که حکومت نیام (تم) بود.
 مصدر اموری چه ر گردید که عخل آسایش عمومی تصور
 نمی شد. و هاره دولت را مشغول بیداشت. درین
 کرت او ایامی دولت صلاح در اخراج او دیده. فوراً
 حکوم ده حركت هجانب حجاج گردید. بعضی را عقیده
 این است که جون ملت ایرانیه غایت الوصف متغرو
 مشهور خطر از وی شده بودند. خوف آن بود که
 اگر او را اخراج نماید ملت اقدام در اوری چند